

XIX. DAZLAN KOADERNOA LH

GERNIKA-LUMO
2020

XIX. IDAZLAN KOADERNOA

Ipuin zoragarriak

Lehen Hezkuntza
GERNIKA-LUMO
2020

hitzurrea

edizioa

Argitaratzailea:

- Gernika-Lumoko Euskara Zerbitzua eta Hezkuntza Saila

Laguntzaileak:

- Allende Salazar Ikastetxea
- Barrutia Eskualde Ikastetxea
- Mertzede Ikastetxea
- San Fidel Ikastola
- Seber Altube Ikastola

Azalaren egilea:

Alaitz Montes Ezkiaga
(LH 6. mailako ikaslea)

Babesleak:

- Eusko Jaurlaritzako Kultura Saila (HPS)
- Bizkaiko Foru Aldundiko Kultura Saila
(Euskara Zuzendaritza)

Diseinua eta maketazioa:

- 11barri

Inprimaketa:

- Lizaso Grafikak Zornotza

M

obil eta konputadora sasoian, ez gara konturatzan zein garrantzitsua den irakurketa eta idazketa era-biltzea komunikazio tresna bezala.

Aspaldion, garaiobideetan milaka telefono mugikor ikusten dira eta, ostera, paperezko liburu gutxi. Whatsapa tresna baliagarria da musu eta txalo xinpleak bialtzeko, esaldi laburrak egiteko... Benetan gure barru muineko gauzak azaldu gura ditugunean, pobre gelditzen jaku.

“Idazlan koadernoetako” protagonistek egin duzuen bezala, zeozer kontatu gura dozuenean, istorioren bat, sentimenduak azaldu, adiskidetasunaz aritu,...ezinbestekoa da idaztea, norberarentzat edo inorentzat izan. Horrek bai emoten dauala askatasuna!

Teknologiaren eskutik gizakiok aurrerabideari eutsi behar deutsagu, baina ahaztu barik papera, arkatza eta liburua direla esperientzia zoragarriak, bizipenak eta asmakizunak jantzi eta hornitzeko aukera emoten deuskuezanak.

Jakingo bazendue zein atsegina dan zuon ahaleginaren lekuko izatea.... Eskerrik asko!

Marisa Aldamizetxebarria
Euskara zinegotzia

XIX. IDAZLAN KOADERNOA

Ipuin zoragarriak

Lehen Hezkuntza
GERNIKA-LUMO
2020

IDAZLAN KOADERNOAK 2020

LHkoen IRAKURKETA EKITALDIA

2020ko APIRILaren XXan
GERNIKA-LUMOn •
LIZEO ANTZOKIAN, 11:00etan

IZENA	maila	IPUINA	orr.
Iratzi Zabala Uribe	L.H. 2.	<i>Lulu eta bere lagunak</i>	5
Naia Oleaga Muñoz	L.H. 2.	<i>Oalentzero, astoa eta behia</i>	7
Leire Willuweit Gonzalez	L.H. 2.	<i>Liburuak maite zituen neska</i>	9
Maddi Atristain Gandarias	L.H. 2.	<i>Espazioan abentura bat</i>	11
Oihan Mugira Orbe	L.H. 2.	<i>Saskibaloi jokalaria</i>	12
Maddi Urkidi Alaiogoikoa	L.H. 2.	<i>Gabonak arriskuan</i>	13
Naroa Lema Martinez	L.H. 2.	<i>Galletaren mundua</i>	15
Gorka Basterretxea Garate	L.H. 2.	<i>Xabiren abenturak</i>	17
Martina Pertika Bilbao	L.H. 2.	<i>Lore abeslariak</i>	18
Amets Aranaz Izagirre	L.H. 2.	<i>Mikel eta zaldiak</i>	19
Elene Izagirre Sevillano	L.H. 3.	<i>Neba-arrebak</i>	21
Laia Iruarrizaga	L.H. 3.	<i>Galtzagonriak</i>	23
Marc Georgescu	L.H. 3.	<i>Uribetarrak</i>	25
Nile Irazabal Atxikallende	L.H. 3.	<i>Oalentzero eta Mari Domingiren bila</i>	27
Irene Rementeria Arrien	L.H. 4.	<i>Lagunekin jolasean</i>	30
Ariane Rodriguez Urionaguena	L.H. 4.	<i>Lio eta Lia arazoetan</i>	32
Alexandra Floroiu	L.H. 4.	<i>Balleteko dantzaria</i>	34
Jon Gorrindo Heras	L.H. 4.	<i>Gilkalon esploratzalea</i>	37
Maialen Goirizelaia Bengoetxea	L.H. 4.	<i>Urteurreneko festa</i>	40
Maria Valencia Antxia	L.H. 4.	<i>Alejandroren desfilea</i>	42
Uxue Martinez Artetxe	L.H. 5.	<i>Interneten beste aurpegia</i>	44
Aner Garitaonaindia Eizagirre	L.H. 5.	<i>Zigorren lanbidea</i>	47
Sara Spanu	L.H. 5.	<i>Aita Alemanian</i>	50
Haizea Gonzalez Navarro	L.H. 5.	<i>Elaiaaren hanka, laguntza guziontzat</i>	53
Elene Martinez Artetxe	L.H. 6.	<i>Kortxoa eta botila</i>	56
Iradi Bilbao Baranda	L.H. 6.	<i>Errotondako lorea</i>	59
Malen Salinas Gabikagogeaskoa	L.H. 6.	<i>Steve-ren egunerokoa</i>	61
Sara Agirre Urrutia	L.H. 6.	<i>Ciao Venezia!</i>	64
Maialen Unamuno Musatadi	L.H. 6.	<i>Denok gara berdinak</i>	68
Leiore Legarre Laka	L.H. 6.	<i>Ametsak egia bihurtu</i>	71

L.H. 2. maila

Irati Zabala Uribe

«Atsegin dut lagunekin jolastea»

Lulu eta bere lagunak

Lulu eta bere lagunak

Bosan, behin arrain bat. Lulu zuen izena. Birkaiko hondartza

golit batean bizi zen. Bertan bere lagunekin jolasten zuen.

Lala itsas zaldi ederbat zen eta lili ordea, itsas izar ausarta.

Egun batean, itsas barrierruan jolasean zebiltzala nire batzuk

hurbildu eta lala harrapatu zuten, salabardoarekin. Lala

triste eta ikaraturi zegoen. Lufuketa lilik denea ikusi zutenez,

Lalori lagunrea erabaki zuten.

Egin beharrekoak adestu ondoren.... (bit 1,2 eta 3 esandakoan!)

Lulu unuei oinetan Kili-Kiliak egiten hasi zen. Umek batea
algaratua hasi ziren eta salabardea askatu zuten. Horrela

Lalat ibes egitea kontu zuelarik.

Egun horretatik aurrera kontu handiak ibili ziren Lulu,

Lala eta Lili itsas barterean jolas eom.

Hala baran edo orbaian sar da dila Kalabarazan eta

atera eladiak berrikako plazan.

(Grati Zabala)

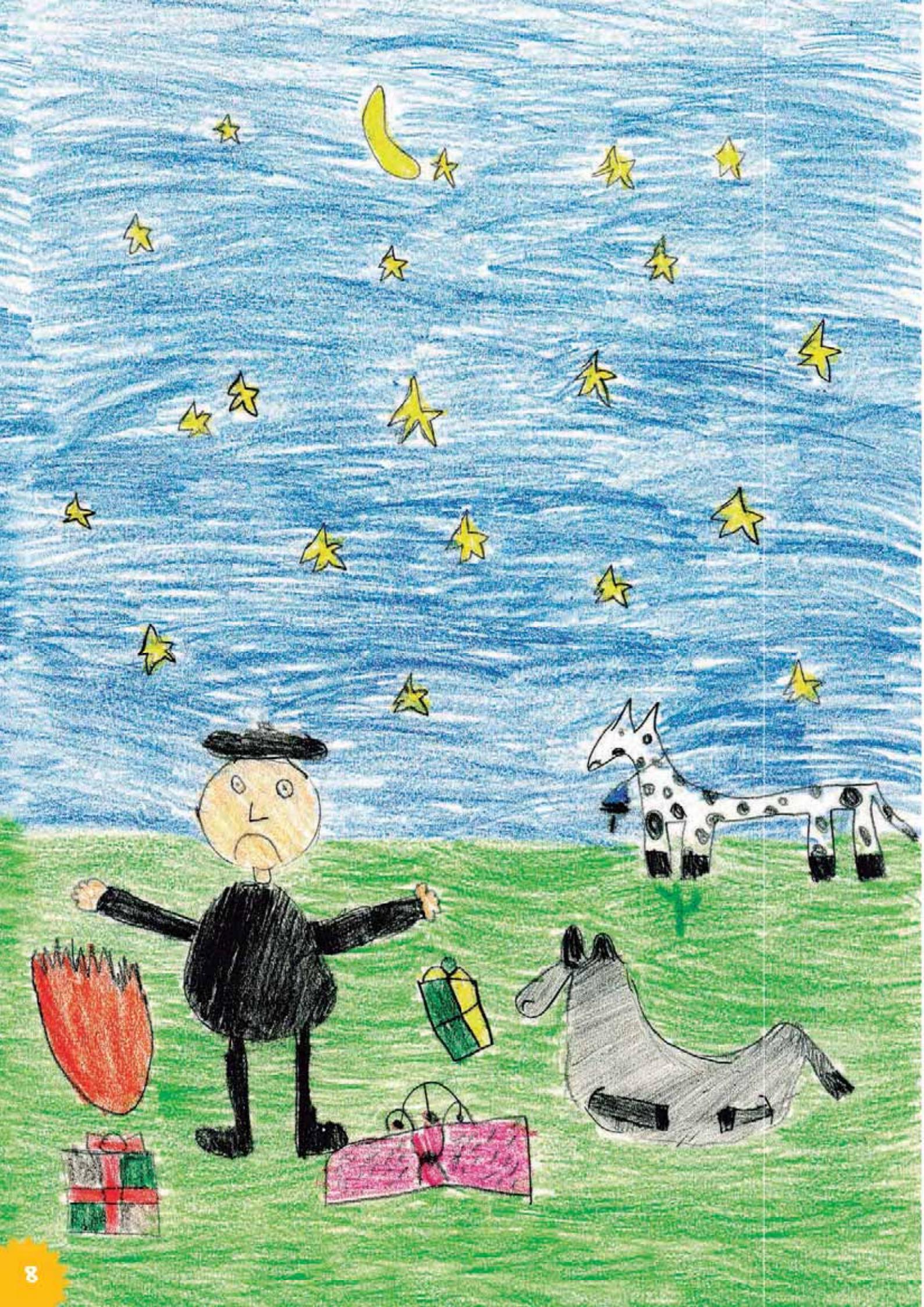
Naia Oleaga Muñoz

«Gustatzen zaidan gehien partxisera jolastea eta dantza egitea da»

Olentzero, astoa eta behia

Egin bat saltazten galarr. eguna iratetik. Olentzerot opariat prest zituen, eta Nire astoa ermatuera joan zen, baina Nire gaixotik segida. Olentzero induri jarri zen er seukalako laguntraldeko opariak baratzea. Orduram baserriko animalien artean laguntralde berri batzuk bila hossi zen. Katuak ere zen indartsua, trakura oxetikia zen, zaldia algarroto eta oiloa oso pixu gutxikoa, arketean lehia bortu zuen laguntralde. Opariak bilo joan ziren Mari Domingo, Olentzero eta lehia. Opari gurtzak ikustean gorde eta gero, Olentzero kontuan zuten lehiak kompiazuelo, eta horrek inurri gurtzak errotuko zirela. Orduram kompia gorde zuen eta opariak barateera joan zirene. Egin lehuitz pasatu eta gero Nire oxetu egin zen, eta denek oso posik jarri ziren.

Eta hala bado edo ez bado lehendien artean sardurra.

L.H. 2. maila

Leire Willuweit Gonzalez

«Matematika arloa eta saskibaloira jolastea gogoko ditut»

Liburuak maite zituen neska

Liburuak maite zituen neska.

Barzen behin irakurtzea izugarri duxatzen zitzen or neska bat.

Bere izena Amaia Basterretxea zen. Egun batean, eskolako jolasoldian, gelakide gustiak jolasten zeuden, bera izan ezik. Amaia irakurtzen zegoen. Jolasan zeuden umek, oihu ka hasi ziren:

-Amaia, etorrí gurekin jolastera.

Eta berak erantzun ziren:

-Eeeee...! Irakurtzen ari naiz eta liburu hau oso interesgarria.

iruditzen zait. Nahi baduzue
beste ipuin bat ditzue zuek irakurtzeko.

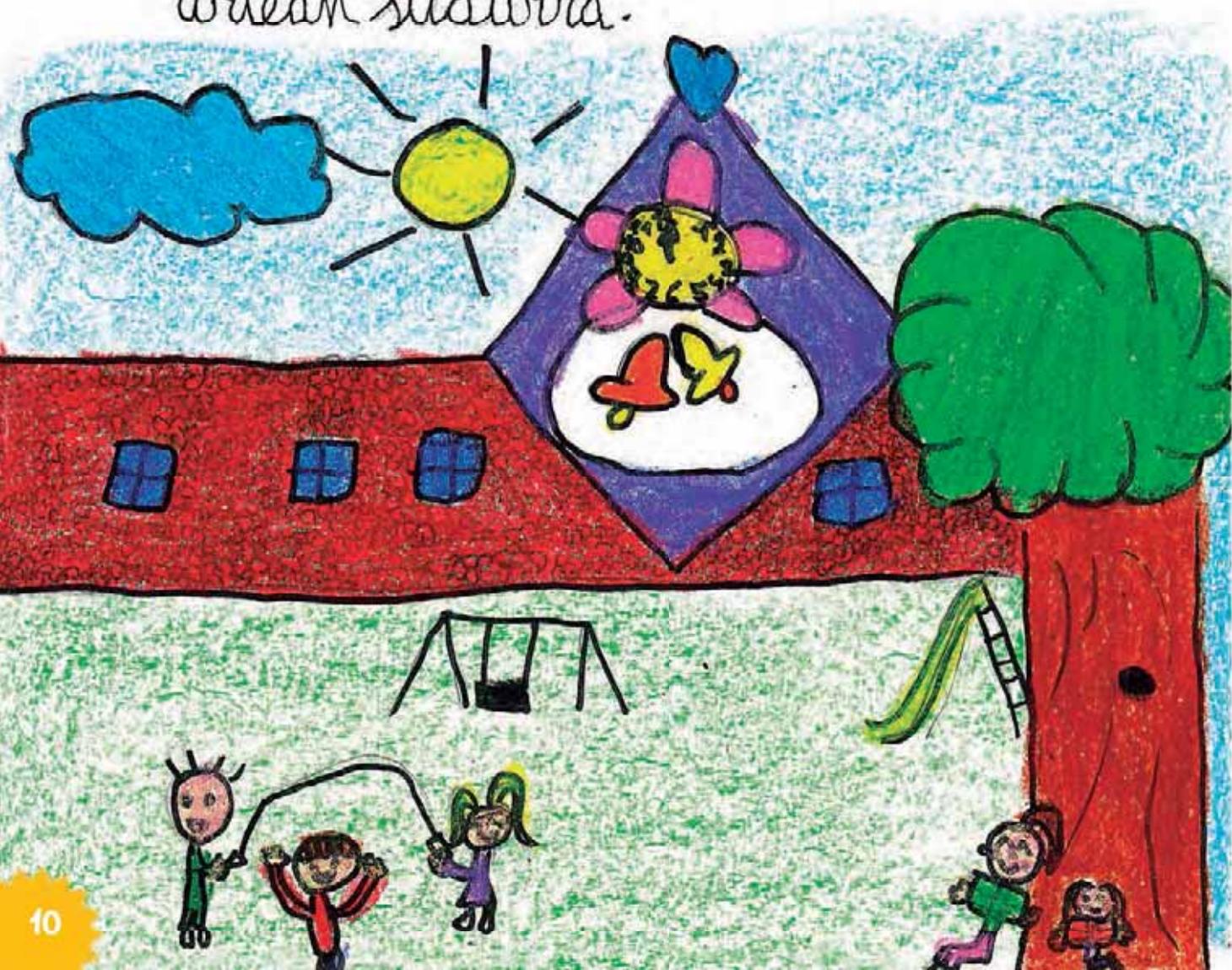
- Eh! Aiora, zatoz nirekin
irakurtzena.- Esan zion Amaiak.

Aiorak erantzun zion:

- Bole! Oraintee bertan noa.

Eta biak irakurtzen jarraitu
zuten jolasaldia amaitu arte.

Egia ala gezuera... begi bien
artean sildurra.

Maddi Atristain Gandarias

«Lagun asko ditut»

Espazioan abentura bat

Baizean Behin ume bat gurean etean zlegela teleskopioarekin izangoak ikusten. Bere lagunek ere espazioa ikusi nahi zuten eta orduan pertzatu zuten espaziontzia bat erakitsea. Gurean pertzatu zuten zelanaiaiki.

Baitean denda bat ikusi zuten eta bertan espaziontzia bat eraikitzeko guruzak egin ziren. Dendara sartu eta pila bat gurza zuden baina ez zuten diruak ezer erosteko. Orduan etera joan ziren dirua eskatuzera. Hurrengo eguneas parkean batu zuten eta galdeztu zuten:

- Zeragatik er datoz eurek? eta guraoei esan zieten etortzeko. Guraoek erantzun zuten baitz eta joan ziren espaziontzia eraiki eta denok batera eta espasioa joan ziren.

Oihan Mugira Orbe

«Pianoa jotza gustatzen zait»

Saskibaloi jokalaria

SASKIBALOI JOKALARIA

Behin batean ume bat

Aimar izenekoa Gernikako

bizi zen. Berak saskibaloira

moti zuen jolastu baina ez zen oso altua, txikior

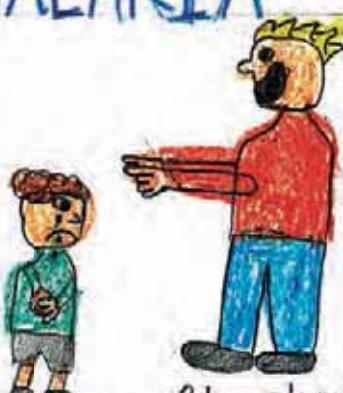
zen. Bere lagunek barre egiten zioten. Orduram

Aimar egunero ikastalatik isteten zenean gogor
entrenatzeko hasi zen. Horrela finaleko partidoa

heldu zenean Aimarrek pilota bat kanasta nartu

zituen eta horregatik partidoa irabazi zuten. Bere

lagunek ez zituen barre gehiago egin.

Maddi Urkidi Alaiogoikoa

«Gehien gustatzen zaidana familiarekin mendira joatea, margoztea eta saskira jolastea da»

Gabonak arriskuan

Albenduaren 24a zen, euriak arri zuen barea-barea eta dena basatzuta zegoen.

Otxotzero da Mari Domingi operia batzuen zebiltzam Napo astoaren laguntzarekin eta bat batean laprastegi eta amildegi batetik erori ziren operi guztiekim.

Otxotzen hasi ziren:

-Lagundi lagundi!

Basoko txabola batean ahaltzon zirenen familiak hiru meek zaratak entzen eta laguntzera joan ziren.

Mari Domingi atera zituen amildegitik

baina ezin zuten Otxotzero da Naporen pisuarekin. Txabolarra joan ziren gurasoei laguntza eskatzerca.

Bis osoa luze hartu eta giztioindarraren
amildegitik aterri zituzten.

Besarkada handi bat eman zuten eta lagunek egin ziren.
Familia Roielesker Olatzera eta Mari Domingo Kortazar

banatzalortzitzen.

Egun horretatik aurraza
arria egiten duen

gauetan, kontu

Randia izatea

erekaki zituen.

Bidaibila

amaituta ipuin hau

Beina mendira *

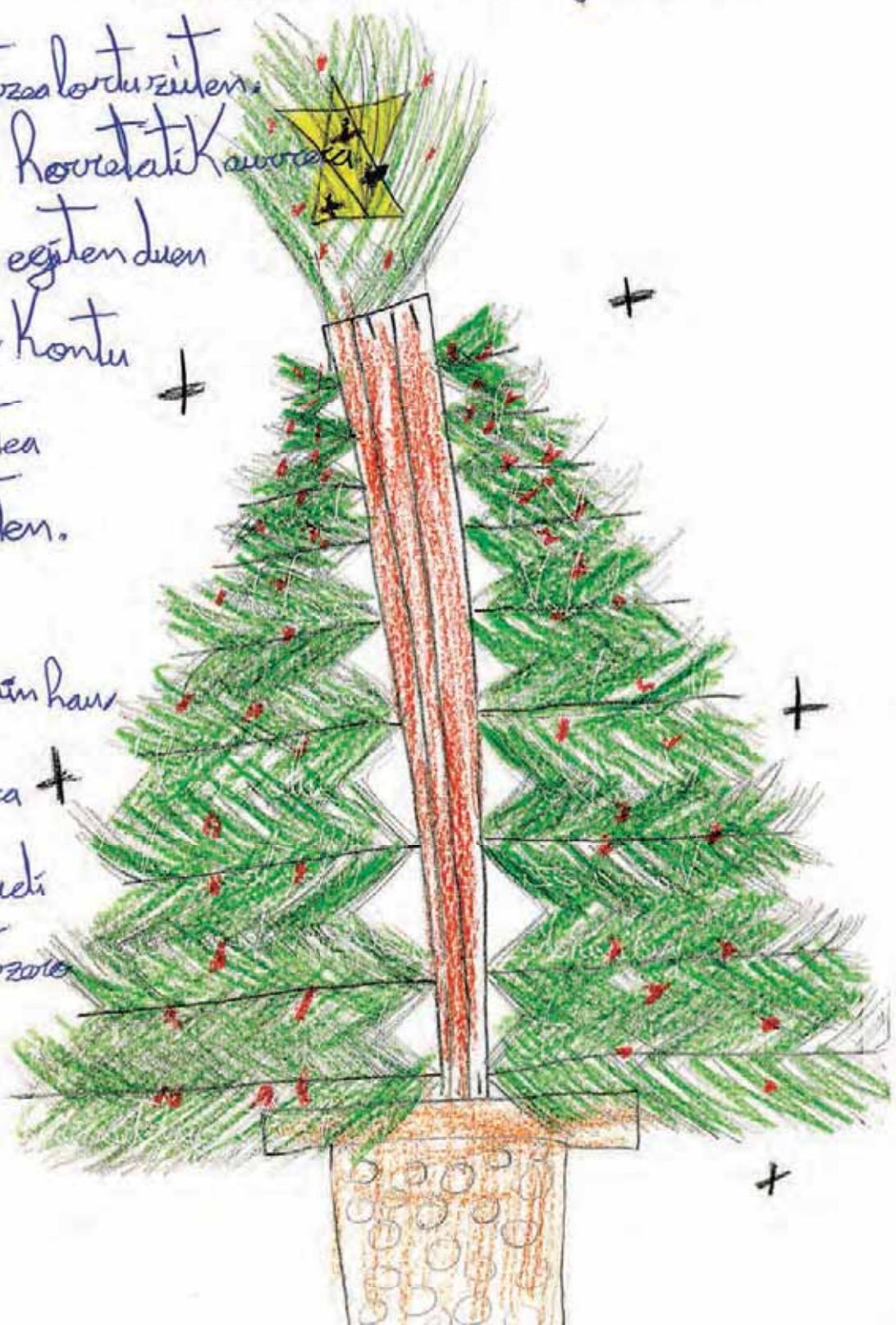
zoazteean ahi

ego, Olatzera

berretik

ibiliko

da eta.

Naroa Lema Martinez

«Nagusitan margolaria izatea gustatuko litzaidake»

Galletaren mundua**GALLETALEN MUNDUA**

Bazen behin Galleta deitren zen
mutil bot. Egun batenan, Galleta
gozotegira joan zen txokolatea erosten.
Baina.... Sorpresa!! Txokolate-denda
itxita zegoen. Orduran, Galleta bosoontz
abistu zen sorginari galdezteko ea
txokolatea zuen. Hotsulora heldu
zenean, sorgina ez zegoela konturatu
zen eta berriz, txokolate-dendara itzuli
zen. Heldu zenean, zabalik zegoela
ikusi zuen, eta zistu bision berrura
sartu zen. Bertan, sorgina zegoen
txokolatea erosten. Bisk hondik irten

Biren eta galletaren etxera joan ziren
txokolate bero-bero bat dossatzen.
Bi eta bi lau, bukatu da ipuin hau.

Gorka Basterretxea Garate

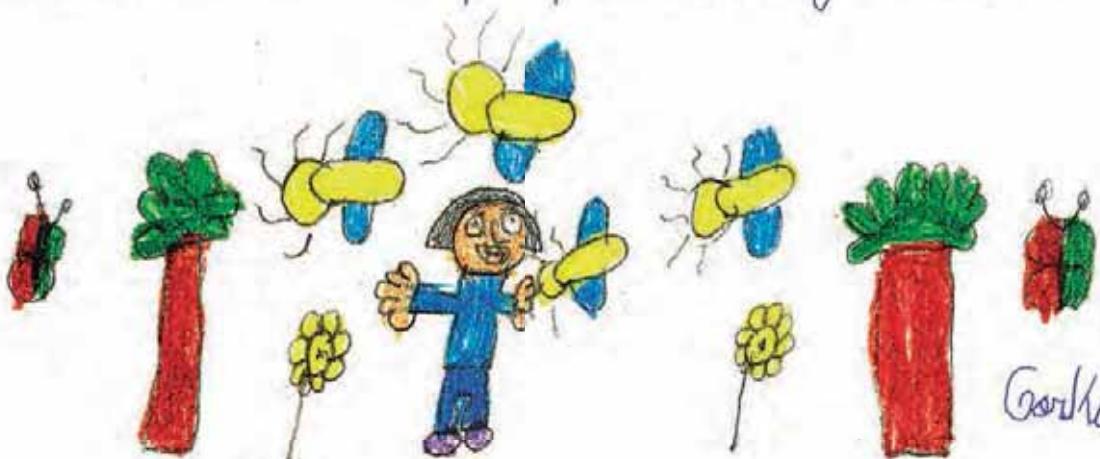
«Aitarekin korrika egitea gustatzen zait»

Xabiren abenturak

Egun batean Xabi izanetako ametrako bat bere sitorrekin joan zen menditik txango bat egitera. Gauza asko ikusi zituen: basotx, errekak, lorenak, zaldizak... Xabi oso ondo pasatzen zegoen baina etxera bueltatzeko ordua iritsi zen. Menditik joisten zihoratzak salk zuho batean hanka xoxte eta orkstila okertu zuten. Aitalk erin zuenez jarraituz Xabi bidali zuen lagunrea eskitzera. Bapatean hiru tiro entzun entzun ziren ehiztariren batetik botatzekoak eta basurde batzuk agertu ziren. Xabi ikaratu eta bildutik geldu egin zen. Galduko zegoela gusa pasatzeko tuki bat aurkitu behar zuten. Iku zegoenek erin zuen ezer ikusi eta negoziaz hazi zen.

- Masedez nork legenduko nau?

Bapatean argiak ikusi zituen leore alboan. Ipuintargiaak ziren! Argiarenkin bidea aurkitu zuen eta etxera heldu zen. Amari kontatu zion sita mendian zegoela orkstila okertuta eta laguntzazkin sitzen bila joan zirena. Aurkitu zuten eta denak por-porrik etxera joan zirena.

Gorka

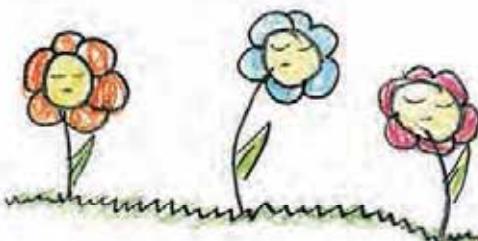
Martina Pertika Bilbao

«Lanak egitea, idaztea eta dantzan egitea gustatzen zait»

Lore abeslariak

Gernikako landa batean lore sorta
eder bat Zegoen, gurtiak zirem
oso politak eta gainera Kalore
desberdinetakoak.

Baina Zaritsarrez sorta
horretako l oreak zimelduta
zeuden. Bat-batean euren
zaparrada hari zen eta
tantak huen kostuetara eraci lezain laster
berpizte eta partu egun zirem denak.
Orduan aurerrera l ore gurtiak eganero
abesti alavak abesten dituzte lehim eta
berriak, landako gaisontzeek londare
eta animaliak partuz.

“Eta hala loren edo er loren,
sar dadilo Kalabarren eta atea
dadilo Gernikako plazan”.

Martina

Amets Aranaz Izagirre

«Gehien gustatzen zaidana animaliekin egotea da»

Mikel eta zaldiak

Bazen lehin 3 urteko mutiko bat, bere gurareekin bizi zena hiri haundi batean, eta bementako animaliek ikusi nahi zituen.

Orduan, asteburu batean bere gurareak Garbeia mendira joatea erabaki zuten natura ikurteria. Igazaren eguna iritsi zen eta Mikel ora nazik ipini zen.

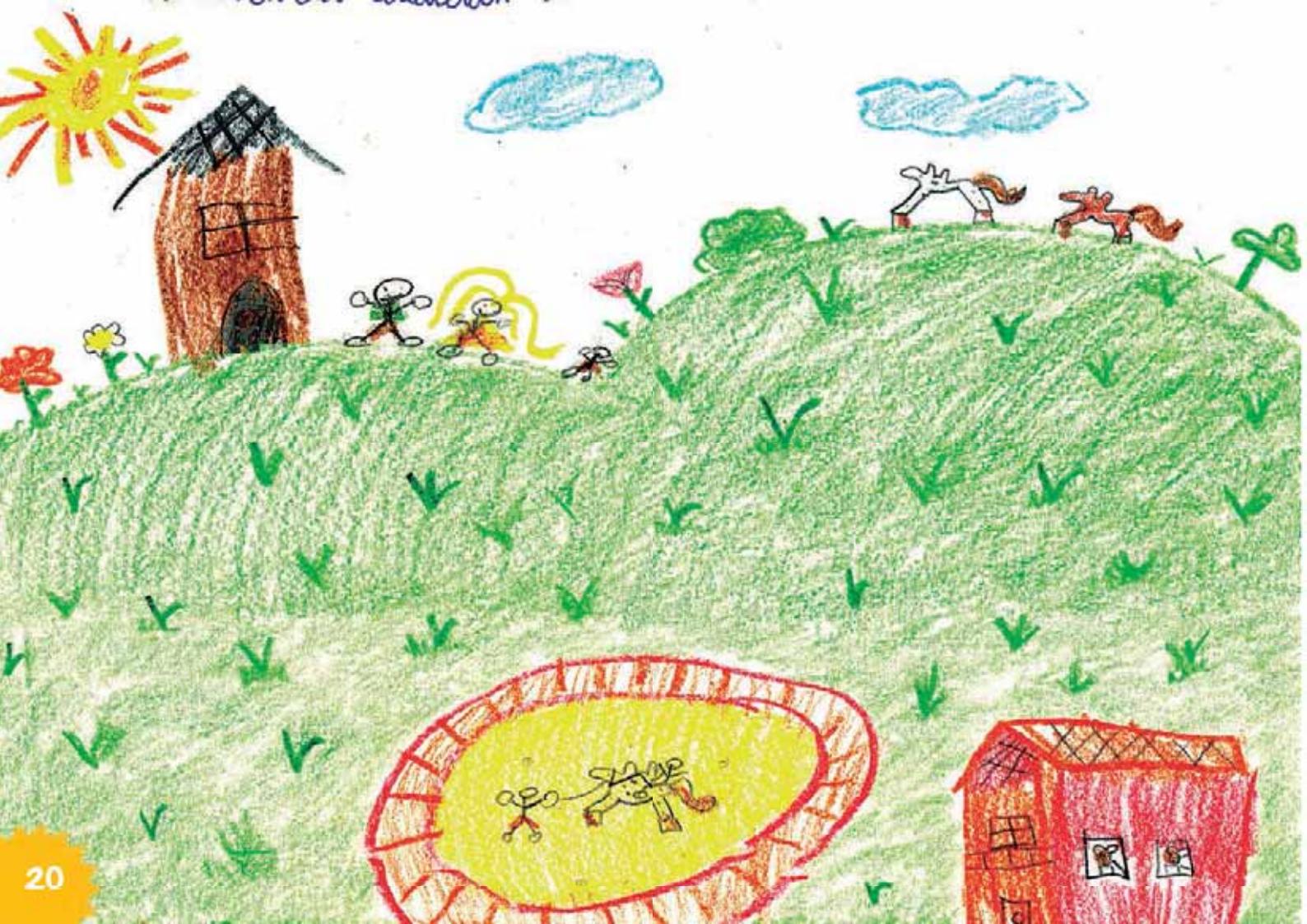
Mendian gara hasi ziren politi-poliki eta Mikel harrituta gelditu ziren dora hain berde zegoslako. Zuhaitz arko eta mota ezberdinak zeuden, kolorrak lorea eta beretzako dora ora polita eta berria zen.

Bat-batean ordi artalde bat ikusi zuen eta pilobat neztu zen. Iku tu ahal izango ditut? pentzatu zuen. Hurbildu zen baina ardiak alde egin zuten ikaratu.

Beranduagoa zuhaitz batean azpian zaldi batzuk ikusi zituen ere. Bi zaldi kune egin ziren taldean. Mikel zaldi trikiengana hurbildu zen eta iluta egin zituen.

Mamentu horretan, naguritan zaldiekkin egingo zuela luna erakutsi zuen:

Oso pozik sentitu zen, aurrerantrean beti egaten zen zaldietar penteatzzen eta ametsak egiten. Urteak paratu ziren eta Mikel zarautzun bizi zen bere Baserritik erakeloa, umeci zaldiek zaintzen eta zaldietan ibiltzen erakusten.

L.H. 3. maila

Elene Izagirre Sevillano

«Niri saskibaloian jolastea, dantza egitea eta zirkuan ibiltzea gustatzen zait»

Neba-arrebak

Oraint dela bi urte, Ingalaterrako hiriburuan, Londresen, bi neba-arreba bizi ziren.

Nerka Ann deitzen zen eta multilak Tom zuen izena.

Ann eta Tom bere amarekin bizi ziren. Aita lanaren gaitik bisitai luzeak egiten zituen eta gurtutan egoten zen familiarekin.

Ann 12 urteko nerka erubia zen, begi urdinak zituen eta oso, oso argala zen ez zuelako ezer jaten. Hain argala zen ez praktik, gonak... jartzekoan jauri zitzaitzen. Horregatik arazak igaten zituen bere tamainako arropak ez zituelako aurkitzen, eta gurtutan ateratzetik.

Tom 13 urteko multil batzen, ile manaria eta laburra zuen, begi berdeak eta oso petolea zen. Annaren moduan, Tomek araza berdina zuen arropetik baima alderantziz, arka eta gaizki jaten zuelako. Hain petolea zen ez zuen aurkitzen berak janteko arropak eta horregatik gurtutan ateratzetik.

NEBA-ARREBAK

Neba-arrebak ez aspertzeko elkarrekin jolarten zuten etxeen.

Inailean, erkola hari zenean, Ann eta Ami ez ziren erkolana joan arrapak egotik ez zutelako. Handik biantera andereneak Ann eta Tamen amari deitu zien galdezteko ea zergantik ez ziren bi artetan institutuera joan.

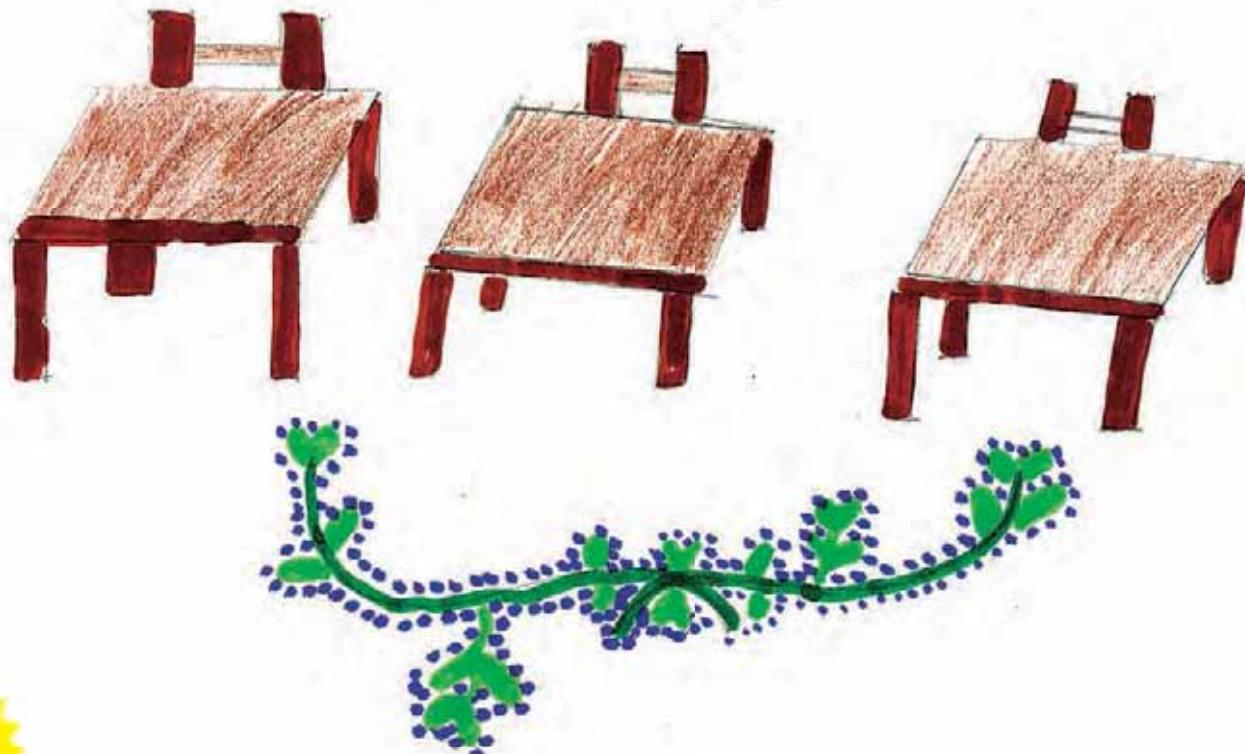
Annak gaixorik gudela esan zuen, baina segurra zan. Andereneak deitza eta gora, Ami, Ann eta Tam berbetan hari ziren. Hirurek pentzatu zuten, bigimadua aldatuz behar zutela, Annak, gehiago zango zuen indarruan igatzen eta horrela bere tamainakoa arrapak aurkituko zituen.

Tamrek janari osasuntsua gehiago jau beharka zuen.

Adibidez: Kiniak, barazkiak, diliria...

Horrela argaldu egingo zen eta bere murraka arrapak erosi ahal izango zituen.

Handik arte gutxira, Ann eta Tam institutuera itzuli ziren. Anderenea, nearen-nezez jarri zen eurek ikurtean.

L.H. 3. maila

Laia Iruarrizaga

«Irakurtzea eta gimnasia erritmikoa egitea gustatzen zait»

Galtzagorriak

GALTZAGORRIAK

Ane, 7 urteko neska bat zen. Nestka jator
eta alaia zen, begi berdeduna. Hala ere
baruen Aneren izaerak alde txan bat :
beldur zen bakarrik egotear, beldur handia.
Behin, Aneren gurasoak, batzak garantzitsu
bat zeukaten eta ez zuten inon Ane zaithako,
pentzatu zuten. bi ordu baino ez dira irango
eta bakarrik utrika dugu etxeon.
Gurasoak joan zirenean Ane oso izututa
geratu zen eta neganez hasi zen. Laster,
mumurio bat entzun zuen: ñir, ñir, ñir, ñir.

Soinua zegoen alderantz joan zen eta... galtrazk goriak zituzten iraki batzuk ikusi zituen, galtragoniak ziren!

Ane asto haritu zen baina laster egin zen galtragonien lagun. Bere izua kontatu zien Anek eta hauek bere gustoko gauru pila egin zituzten, bera lasaitzeke: morozotu, pastel bat egin, abestu, marrastu...

Bi ordu hoiak birkor-birkor pasatu ziren Anerentzat galtragoniekin. Eta ordutik aurrean ez zuen beldurrik izan bakarrik gelditzean, barekielako benetan ez zela bakarrik gelditzen. Eta hala baran edo ez baran, san dadila Kalabazar eta atea dadila galtragonien plazaran.

L.H. 3. maila

Marc Georgescu

«Saskibaloian jolasten dut»

Uribetarrak

URIBETARRAK

Bazen behin harriko baserri handi eder bat, Zuraide herrixkan, Lapurdin. Bertako jabeak Uribetarrak ziren eta hainbat animali zituzten: behiak, zaldiak, untxiak, oiloak, katuak, ardiak, txoriak eta txakurak. Bakoitzak bere izena zuen eta baita bere lekua ere. Uriberen familiari bi ume zeuden: Urko eta Maria. Hauek, ahal zuten gurtian lagunzen nisten gurasoei: animaliei jaten ematen, animaliak zelaietan aldatzan, egorra ekartzen... Gurasoek, etxeko lanak atondu ortean,

Ikerrekin solora hurbiltzen ziren traktorea
hartuta goiko alaira, ortuariak atontzera.

Udan, Uriberen gamilian, San Juan
festak ospatzen rituristen baserrian
bertan eta auzotarrekin batera jolasak
egiten rituristen. Ganean gainera, urtean
sehar pilatutako trasto zaharrak hantzu,
su eman eta suaren inguruaren dantzaan hantzen
ziren. Neguan berriz, plastiko boltsak hantzu eta
elurtrako aldapan behera hegazti joaten ziren!

Uribe gamilikoek urteak paratu rituristen
elkarrekin lanak elkarbanatzeari eta gamiliarei-
kin eta naturarekin goratzeari!

Nile Irazabal Atxikallende

«Koadernoko orrialde zuriak abordatzeko prest dagoen pirata naiz»

Oalentzero eta Mari Domingiren bila

OENTZERO ETA MARI DOMINGIREN BILA

Gabonak goan dira eta irribarrea ere bai. Inaki eta Nerea etxean davek opa-nekin jolasten. Ezin dira etxetik irteten hotz handea dagoelako. Nerea aurikularra kutsuak errotatzen eta abesten dago eta. Inaki errotulagailu fabrikarekin ernotadagailuk egiten. Inaki eta Nerearen ama eta aita, Amets eta Pero, telebista berrian pelikula bat ikusten ari dira. Egona triste da baina Inaki eta Nerea et davek hain triste. Inaki koginditu errotulagailu gortiak eta aspertuta dago. Inaki koplak bat du eta Nerean kontatu do! Eta ak egiten dute! Gurasoak b darduen begiratzen dute eta bai, b dade. Amoper egorialdak jantzi eta kaleru irtzen dira. Jente gortua triste dago gabonak bat divelako, kaka oxiork gabe dade. Inaki eta Nerea eerbait pentsatz behar dute. Nekori ideia soragarri bat borrokatu zio. Oalentzero eta Mari Domingiren etxean mendian topatzen eta hala egiten dute. Motxitak prestatu eta Oalentzero eta Mari Domingiren etxera albiztu dira. Basoa osa handea da eta Inaki eta Nerea galdutegia dira. Gara da eta ez da ezer kostean. Motxitak intxarra hartzu eta baso barruanantz daz. Ostaz. bat arritza dute. Ostatzak ez de iturra onik gara ez dago beste lekunk gara pasatzeko. Ostalariak

Gurraza sarteko esan die. Iñaki eta Nerea galdera bat egiten dote ostakariari:

- Azo! ostakari, ba al daki Ollentzero eta Haridomingiren etxea non dagoch?
- Bai, basukit. Mapa hori jarraituz helmuga Ollentzero eta Haridomingiren etxea da.

Ostakaria maltzurraren eta gerusetako mapa eran zien. Iñaki eta Nerea ex zeineneez: gerusetalora zeh mapa jarriatu euten.

Biharamunean motxitak hartu eta mendiante abiatuzren mapa jarraitu. Bien bitartean Iñaki eta Nerea en gorasoak aro oso lezkotera zuden etxean. Iñaki eta Nerea aharkita zuden gurasoekin eta gasoen berruan jarriatu zuten. Iñaki harntu egitea, mapa lantzean amaitzeen bertsioa.

- Baina zen da hau!
- Baina hauek landabat da!

Nevera ere hamtu egin zen.

- Norma ekarn gaitu ostalarin honek?! - Galde zuen Nereak.

Basuen zeuden eta lagunetza eslehasi ziren:

- Lagunetza! Lagunetza!

Oihukatu euten Iñaki eta Nereak.

- Lagunetza! Basuen galde garen!

Oleントero eta Harribomungo harritu egin zirea Oihu hauk entzutean eta zituztenean abiatu ziren lagunetza ematera. Oleントero eta Harribomungoik urkitu estutenean berauen etxera eraman dituoten. Han Iñaki eta Nereak gertatutako gurtua kontatu zieten. Gainera bicitako abenturarekin zergatia azaldo zieten, zergatik horkitu nahis zuten berauen etxean:

- Gore hemiko gente gurtua triste Hugo eta aste gurtietan opanak ekartzea nahiko genoke.

Oleントero eta Harribomungoik otxaria onartu zuten eta aste gurtietan guberek orpatzea erabaki zuten. Handik aurrera gente gurtua poek bizi zean zen.

ME

Irene Rementeria Arrien

«Eskolaz kanpoko ekintzetara joatea asko gustatzen zait»

Lagunekin jolasean

Bazen behin 8 urteko mukio bat Mikel ditzten zena. Altua eta argala zen eta begi urdinak eta ile oso laburra zituen. Arkaria, jaterria eta eskuizabala zen. Mikelak eskuelanak, musika eta futbola gustatzen zitzaizkion.

Egun batean amari esan zion eskolaz kanpoko ekintzetara joan nahi zuela. Apuntatu eta oso pozik jarri zen. Bere Koadrilakoak Iker, Maria eta Leire ziren. Haiek ere joaten ziren. Aste bitarteko egun gurtiak okupatuta zituzten.

Egun batean Mikelak amari galdeztu zion:

— Ama, gaur geratu naiteke lagunekin jolasten futbolera joan gabe?

Eta amak erantzun zion:

— Norekin nahi duzu jolastu?

Mikel laster konturatu zen Ikerrek astelaketa eta martitzenetan tenisa zeuhala, eguazten, eguen eta Oarikuetan saski eta musika. Maria eta Leire antzeko egoeran zehuden, beraz, astelaketa horretan Mikelak ez zeukan norekin jolastu. Eguna pasatu eta Mikel txarto sentitzen hasi zen. Ama konturatu egin zen zerbait gentzen zitzaioela. Galdeztu eta Mikelak honela erantzun zion:

— Buruiko mina, larritasuna eta indargabe nago.

Amak, kezkatuta, ospitalera eraman zuen eta medikuak esan zion:

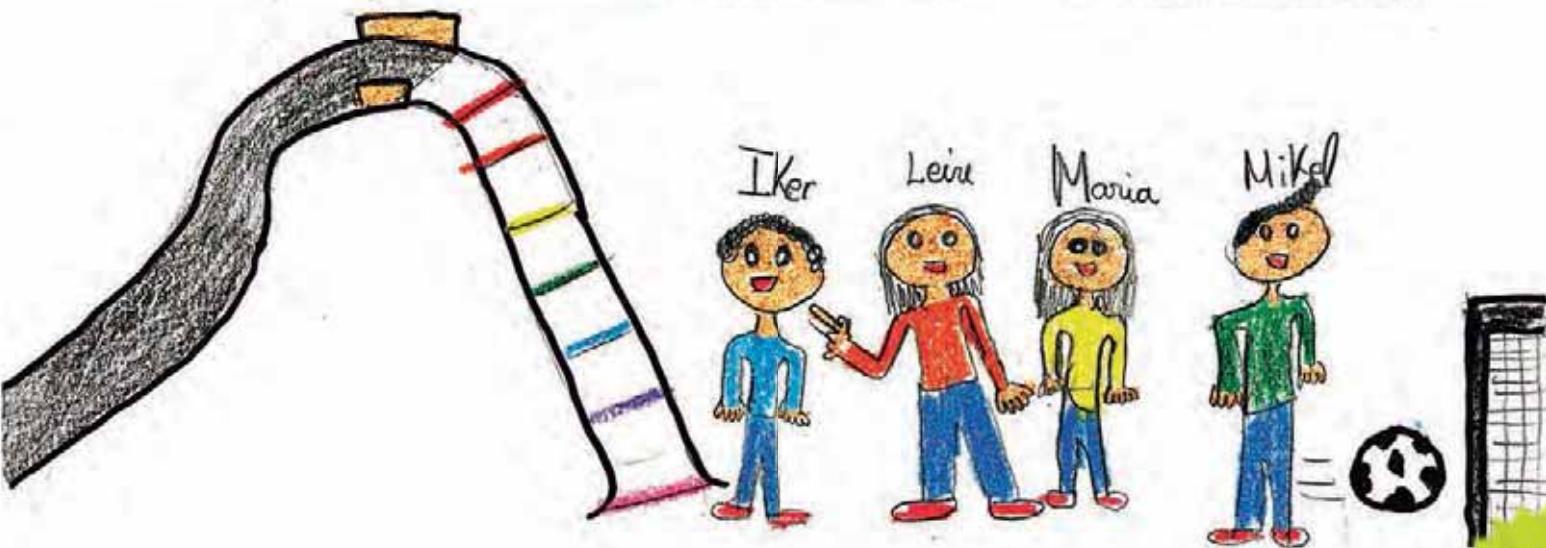
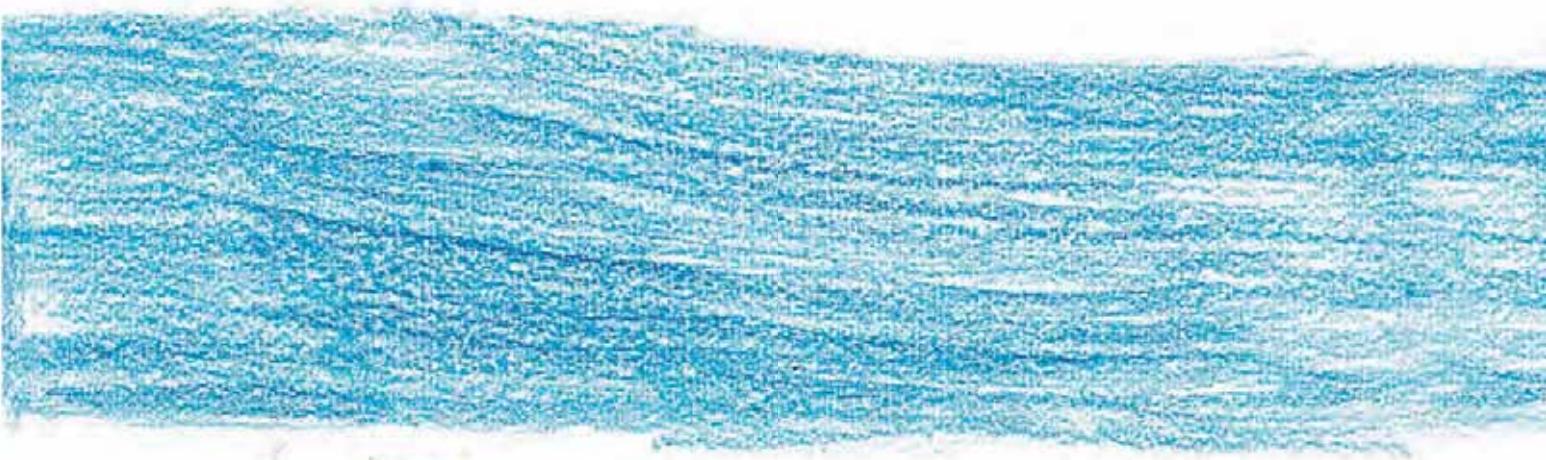
- "Workache" dantza.

- "Workache" zer da hori?

Medikuak azaldu zion ez zuela nahiko jolasten, uneek egin behar duten bezala. Horregaitik medikuak eskolarekin, guraso guztiekin eta alkatearekin berba egin zuen Mikelaren egoera azaltzeko. Denak oso kezkatuta zeuden une guztiek arriskuan zendeleko. Hori dela eta plan bat pentsatu zuten: aste leitarteko egun baten debekatuta egongo zen eskolaaz kampoko ekintzak egitea.

Azkenean Mikel osatu egin zen eta denak oso pozik jarri ziren.

Hontik aurrera herriko uneek eguztienak libre izaten zi-tuzten elkarrekin jolasteko.

Ariane Rodriguez Urionaguena

«Niri futbolera jolastea eta lagunekin egotea gustatzen zait»

Lio eta Lia arazoetan

Tiedra Valladolizko probintzian dagoen herri txiki batcan, hamalau urteko mutiko batz bizi zen. Bere izena Lio zen, ile beltza eta begi berde argiak zituen, oso argala zen eta bere adinerako oso baxua. Lio nahiko biburria zen eta gaiztakaria asko egiten zituen.

Lia bere txakurra zen, pischer arrazakoa, zuria, marroria eta beltza. Iletsua, oso-oso txikia eta, Lioren kontrara, oso zintzoa zen.

Udako egun batean, goizeko bederatzieta, Lio eta Lia errekak ondorengan joanziren paseo bat ematera. Lia lokatzu egin zen eta daicn etxeko dutxa aportuta zegoenez, Liori ideia bat burusatu zitzzion: herrilko pistiman garbitzea. Pentsatu eta egim! bainujantzia jarri zuen eta bomba salto eginda uretarai jaurti ziren. Dena zikin-zikin utzi zuten, beraz, jendea kexatu egim zen detektatuta zegoelako animaliak uretarai sartzea. Hori ikusita sorosleak oso haserre komporatu egim zituzten betirako.

Hurrengo egunetan 30°C egiten ari zen. Pistina joan nahi zuten, baina ezin zutenez aspertu egiten zituen.

Beraz, Lio konturatu zen txarto porttu zirela eta arazoa kompondu behar zuela erabaki zuen.

Horregatik sorosleari eta herrikoiei bortxamena eskatu zieten eta udako azken egnak pistinan pasatu zituen.

Handilk surreran Lio zintzua biburta zen eta etxeko dutxa kompondu zuen.

Hala bazan edo ez bazan, Sardadila, Kulabazan eta agertu dildila Tiedralko plazan.

L.H. 4. maila

Alexandra Floroiu

«Andereño izatea gustatuko litzaidake»

Balleteko dantzaria

BALLETeko DANTZARIA

Bazen behin, Nile izeneko neska bat Mundakan bizi zen. Askotan gustatzen zitzaion dantza egitea. Bere ametsa munduko dantzaririk famatuena izatea zen. Baina bere gurazioek ez zuten nahi balleteko klaseetan izena ematea.

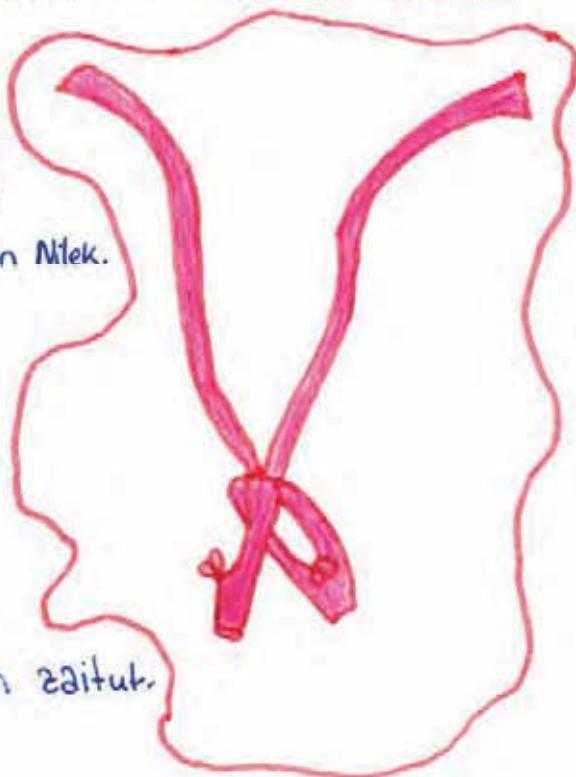
Egun batean, Nile dantza egiten ari zen telebistak saltzen zituzten denda baten aurrean. Balleteko dantza talde bat "Beltxargen ikusia" dantzaatzen ari zen eta gure Nile han agertzen zena, kopiatzen saiatu zen. Orduan, estropozu egin zuen eta norbaitek besotik heldu zion ez erortzeko.

—Eskerrik asko.— esan zion lotsatuta.

—Minik egin duzu? —gabetu zion mutilek.

—Ez, ederto nago zuri esker.— erantzun zion Nilek.

—Dantza egitea gustoko duzula ikusten dut. Ba, hori sortea izan duzuna! Ni Martin nai. Nire aita ballet horretako zuzendaria da eta bihar emanaldi bat egongo da dantzaari berriak bilatzeko. Bihar, erdu seiretan antzokira, neuk, gonbidatzen zaiztut.

— Ai ama !! Eskerrik asko !! Bihar arte.

Nile, etxera heldu zenean, ez zekien zer egin, baina bera dantzaz egiten hasi zen betiko moduan eta ideia bat izan zuen:

— Koreografia bat asmatuko dut, ea Martinen aitari gustatzen zion.

Gau guztia dantzaletzen eman zuen. Hurrengo egunean, antzokira heldu zenean, dantzari oso onak ikusi zituen. Nileren txanda izan zenean, Koreografia ahaestu zitzzion. Bat-batean, etxera joan zen korrika, lur jota, negarrez:

— Ez dut horrelako ballet garrantzitsuan parte hartzeaz merezi - oihukatu zuen.

— Barkatu, mesedez, errua nirea izan da, ez nizun esan zer ikasi behar zenuen proba gainditzelo.

— Lotsagarrria izan da, ez naiz berriro antzoki horretara hurbilduko.-esan zuen Nilek negarrez.

— Lasai, nik esango diot nire aitari zer gertatu den, errua nirea izan dela - Martinek.

— Ez, ez eta ez - Nilek berriro.

Haserrea pasatzeako Nile dantzari hasi zen, albotik zegoen guztia- ri Kasurik egin gabe. Halako batean, Martinek mobilak atetako bideoan grabatu zuen Nile dantzaz egiten. Martin, etxera joan zen oso triste, Nilek ez ziolako Kasurik egiten. Ohera sartu zenean, mobilari begira zegoen negarrez. Aitak galde- zion:

— Zer gertatzen zaizu Martin?

— Gaur, lagun berri bat egin dut eta nicekin haserretu da neure erruz.

— Bai, horrelako lagunik izates ez du merezi, seme!!

— Bai, merezi du aita, begiratu.

Orduan, Martinek, Nire dantzari ari zen bideoa erakutsi zion aitari.

— Bai, bai, bai, merezi du, bai! —garrasi egin zuen aitak.

— Zuk zer dekizun, ez baduzu ezagutzen! —esan zion Martinek.

— Hagun moduan ez dut ezagutzen baina dantzaatzeko moduan, mundiala da. Non bizi da? —gabeketu zion aitak.

— Mundakako portuan bizi da. —erantzun zuen pozarren Martinek.

— Bai, gozzen bere bila, ea nire dantza taldekoa izan nahi duen galde-tu behar diot eta.

Mundakara heldu zirenean, Nirek dantzaatzen jarraitzen zuen. Halako batean, "Bravissima" eta txalo batzuk entzun zituen Nirek. Martinen aita zen, balleteko zuzendarri ospetsua.

— Neskato nahi ozu nire taldean dantzatu? —gabeketu zion Martinen aitak.

— Ze, ze, ze, zer? Nik? Bai, noski —erantzun zuen Nirek pozez zoratzen.

Eta hirurak besarkada handi bat eman zioten elkarri. Handik eta urte batzuetara munduko dantzari famatuena izatea lortu zuen. Bere ametsa betetzea lortu zuen bere lagun minari, bere ilusioari eta eguneroko lanari esker.

2 eta 2, 4 bukatu zaigu ipuin zoragarri hau!!!

Jon Gorrindo Heras

«Nik handitan safari argazkilaria izan nahiko nuke»

Gilkalon esploratzailea

Bosha behin Gilkalen ishiko esploratzaile bat. Gilkalen herri txiki batean bizi zeh, Palki ishukoa. Gilkalonetek idia bat eduki zuten eta idlia han herriko pertsona denei eman zituztene:

- Idia bat buruatzu zaiz! Bisan itzaronsez joango moiz munduan bira lgitera! - Mam zuten Gilkalonet.

Herritarrek barre lgim zieten: ja ja ja ja ja. Baina Gilkalonet ez zuten kanrik lgim. Hurrengo lgumaren Gilkalen itzaronzi batera joan zuten bere triplatzaillegaz batera. Egunak gora lgumak zori, Gilkalen jeda mukatu lgim zuten itsasoen, ez zuten aurkitzen ez kanrik ez uhartekoik. Egun batean, laimek zerna erabat tapatu zuten, baina Gilkaleni ez zion harrek

anduia eragin. Giltzalont aurora egiteko agindun zuen, nahiak eta triplasiaz esets man, eta bireta inatiko. Giltzalont ez zuen karrik egin. Hala ere batzen zeman tximintak ikusi zituzten eta trumiaiat entzun. Bat-batzen, "danza" tximinta dute itxarontzia ja eta apurri egin zuen.

- Legioñ! legioñ! - eihunktan zuen Iñaki.

Baina astekaren itxarontzia itsasorren nekonek-nekonen galdu zuen. Giltzalen erdi its zuen eta itzartu zuen, Mhartile batzen ziegau arreba bati lotintze. Berri aldean aberiñ batzuk ikusi zituen zerbitzuetan baina Giltzalont ez zuen ezer nleitzan.

- Ala ola pu pu la la l - esaten zioen. Giltzalen, beldarririk, politi-politi ~~eta~~ mesten hain zuen labana bidegau. Saka ebaki zuen, tra! iker egin zuen. Aberiñak euren konturatu, berte gaur batzuk ziegira egor zielako. Giltzalen kerrika itxarora heldu egin zuen its igari egiteko hasti zuen. Ihabat eta igari gehiago egin nuketnago ziegau. Eta astekaren itsa egin zuen.

Beraren herriko jendea triste jarri zin
Gizkaleen hil egin zela jakin entelako. Gizonen
batengatik jakin zuten informazio hori gantzia,
gizonek han initzi zelako nhotz hantza. Gizonen
hark eman zinhen herriarri Australia zela
nhantzaera sizha. Gaur egun Australia elkartzen
da, bertan hil baitzen itxotz gure lagun Gizkaleen
eta Australiar izeneko gizonek eman zuelako
loonen berri.

Maialen Goirizelaia Bengoetxea

«Surfa egitea eta saskibaloian jolastea gustatzen zait»

Urteurrenenko festa

Behin batean, hiru neba-arreba ziren, Zihara, Xabi eta Maialen. Berain ama eta aita oso atseginek ziren eta beraien urteurrena ospatzeko Kanarietara joan ziren denak batera.

Kanarietara heldu zirenean, hiru neba-arrebak oso nekatuta zeuden hegazkinean et zutelako lorik egin. Gurasoak irrikitan zeuden hurrengo eguna heldzeko beraien urteurrena zelako. Ziharak, Xabik eta Maialenek ere bazuten ziozer buruan.

Heldu zen eguna! Ama eta aita ez zeuden etxean... Baïna gutun bat zegoen, sukaldetako mahai gainean, gara etxera.

Orduan Maialeneri ideia bat bururatu zitzaion.

- Zergatik et diegu sorpresa bat ematen? - galdetu zuen Maialenek.

Zihara eta Xabiri ideia oso ona iruditu zitzaien.

- Baïna nola antolatuko gara? - galdetu zuen Xabik

- Nik mahala jarriko dut mantel zuria eta queti!

- Ba nik, bost pisuko pastela egingo dut - esan zuen Maialenek.

- Orduan nik zer egingo dut? - galdetu zuen Ziharak

- Ba, zihara, zuk egin apaingarriak.

MARTXAN. HASI ZIREN!

Orduak pasa orduak etorririk dena desastre izela bihurtu zen. Maiakeneri pastela jausi egin zitzaien. Xabik ez zuen bere mantel maitea aurkitzen eta zihara apaingarririk erosten joan zen baina Domella zenet ez zegoen dendariak zabalik. Oso triste zuden.

Ordu bietan lauden gutxiago ziren eta ez zuten ezer eginda!

- Tok-tok-tok-jo zuten ateak.
- Nor da? - galdeitu zuten pixkat urduri hiru neba-arroben.
- Ama eta aita gara! - entzun ten kanpoal ditzik Izeiki zutenean atea ama eta aita haserretu egin ziren, han sortu zutena iuskarriak
- Baina ter da han? - galdeitu zuten haserre battean.

Beraien seme-alaben aurpegiak begira konturatu ziren geratutakoak.

- Gugatik egin dutue?
- Bai, baina et zaigu ondo irten. Barkatu!

Gauzak beti et dira ondo irten baina bizi gizan honelako gauza aske geratuko zaizue.

Ala boda edo et boda sar dadiela ualabaten eta irten dadiela San-Fidel iustolan.

Maria Valencia Antxia

«Saskira jolastea gustuko dut»

Alejandroren desfilea

Gaur Alejandrok eskolara joateko soineko berria laukeratu do. Ez da seguru sentitzen bere gelakideek burla egiten diotela.

Alejandrok nesken arropak eta makilajea gustuko ditu. Gelakideek barre egiten diole nesken gauza k direla esanez. Triste bueltatzen da beti efrera eta amak beti esaten dio nahi duen modukoa izatea ondo dagoela.

Egun batean bere osaba Lukasen bisita jaso zuen. Lukas arropa diseinatzale ospetsu bat zen eta Alejandroren egoera. Ohartula, berak antolatutako desfile batean parte hartzen gonbidatu zion. Alejandrok gonbidapena onarite zuten.

Desfilearen momentua heldu zenean Lukasek Alejandrorentako soinello ikaragarria elkarri zuten. Alejandro oso ureduri jarri zen bere legonak bertan ikusi zitaelako da haien barre egitearen beldur zelako.

"Anropak, anropak dira eta neskantzako zein multzentzako berdinak dira" esaten dio Osabak. Alejandrok osabaren animoak emonda konturatzen da pertsonalak ez direla politik kantoki baizik barrutik ere.

Desfilatzen hasi zenean, jendea txaldea eta argazkialak ateratzen hasi zen. Zoragarria zen Alejandrok nola desfilatzen zuen, tdebitako kate gurtietan agerte zen.

Asteberria pasa ondoren, eskolako bidan gelakideek autografoak eskatzen sizkioten. Alejandrok gelakideok parkatu zituen eta ez zioten Larririk egih inoiz gehiago.

Uxue Martinez Artetxe

«Surf egitea asko gustatzen zait»

Interneten beste aurpegia

INTERNETEN BESTE AURPEGIA

Jadanik urte asko igaro dira interneta sartu zenetik. Maider 10 urteko neska alai eta argia, bere logelan, beti beaska, interneten murgilduta dabil ordenagailukari begirik. Kendu gabe, alboan bere mugikorra duela.

Goizeko hamarrak puntuari dira eta Kanpoan eria barra-barra ari du, Tximista bat gelara sartu eta izugarrizko Trumoi hotsa entzun du Maiderrek, eta berehala begiak itxi ditu ikara ezkutatzeko ahalginetan. Bat batean, ireki dituenean bere logelan ez dagoela konturatua da.

- Non ote nago? galdezu dio bere burvari. Herri alai batetako kaleetan dago, giro aparta dago bertar. Denda mordoa dago, tabernak, jendea... Denda batean sartu eta dendariari galdezu dio:
- Non nago?
- Lehenik 1970. urtean, erantzun dio dendariak.
- Barkatu, ez diuzt ongi entzun; 1970. urtean? esan dio Maiderrek harrituta.
- Bai... ondo entzun didazu.
- Athal didazu zure mugikorra utzi nire amaitzeko? Uste dut gaixorik nagoela, esan dio Maiderrek eskua burura eramatean.

- Zer da mugikorra? galdeatu dio dendariak aho bete hortz.
- Aii... mugikorra deitzaiko eta jolasteko batio duen tresna bat da
- Horrela Korrik behintzat Bizkaian ez dago, jarraitu du dendariak.
- Ezin dut sinetsi, mugikorrik ez dagoela?
- Ez... eta zu nor zara, etorkizuneko neska agian? galdeatu dio.
- Badirudi baietz beno, beno, mila esker, Kalera noa.
Maiderrek ezin du sinetsi. emakumeak esandakoa.
- Mugikorrik gabe bizi dira, eta beraz, interneta ere ez dutela izango pentsatu du, eta noski, asmatu du!

Maider oso gustora dago herrian dagoen giroarekin gozatzen. Jendea erosketetan dabil, agian laster bertan gabonak izango direlako. Tabernetan ere giroa dago, izan ere, erosketak egitea nekagarrria izan daitzeke eta atsedena hartzeko patata tortillako pintxoa. Eta mostora edatea beharrezkoa da.

Bertan dabilen neskato batekin topo egin du. Oso alaia dirudi eta bereganak hurbildu da.

- Kaixo! ni Maider naiz, etorkizuneko neska.
- Ni Ane naiz, poztzen naiz zu ezagu cazeaz, etorkizunekoa sarela esan duzu? Ah ze bitia!
- Bai, etorkizunekoa naizela uste dut.
- Ideia bat dut; nik hemengo gorabeherak kontatuko dizkizut era zuk aldiz, etorkizunekoa, ados?
- Primeran.

Neska biak etengabe hizketan aritu dira. Maiderrek Aneri esan dio Lekeitioko giroak harritu egin diola. Bere herrian elendetan senele gutxi egotz tenet, gehieneki erosketak interneten bidez egiten dituztelako.

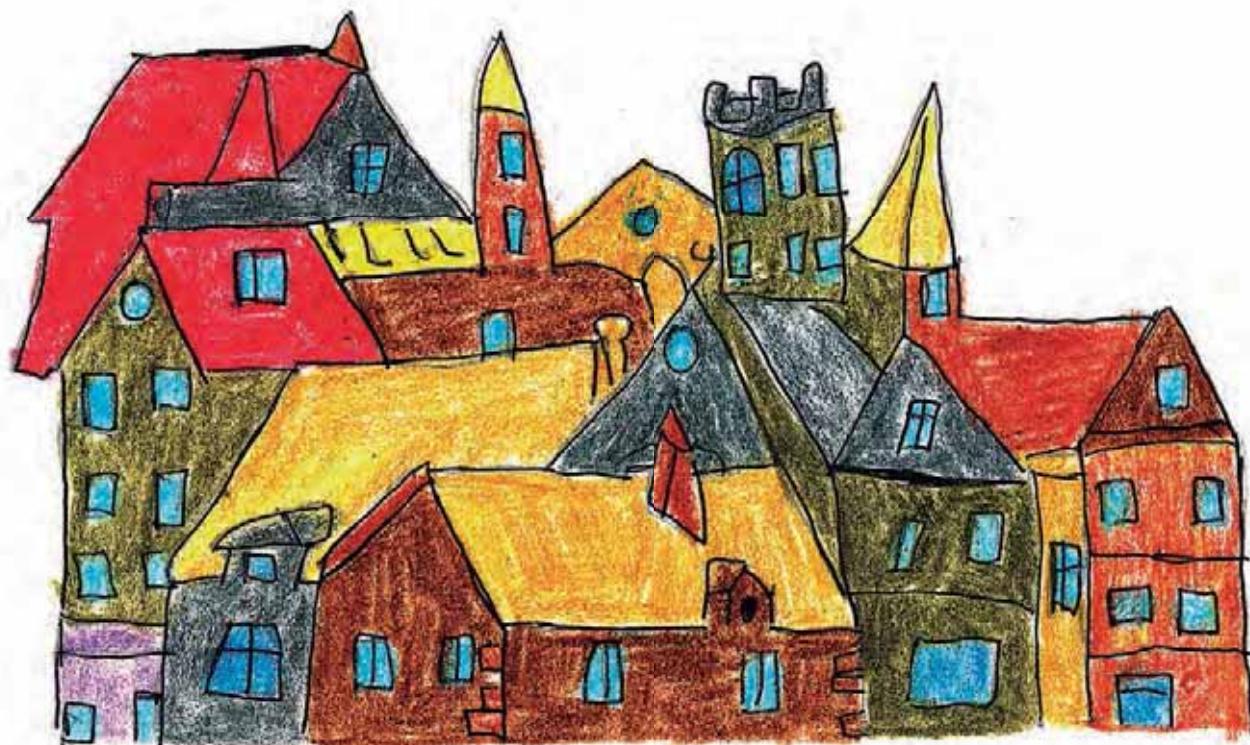
Anek ez du ezer ulertzen. Nola internetetik?

Maiderek interneta zer den azaldu dio, baita Nintendo, tabletak eta jolasen berri eman dio ere. Ane erabat txundituta gelditu da, eta sera esan dio:

- Orduan, zure herriko Kaleak utzik eta triste egongo dira, eztas?
- Bai, egia esan inoiz ez zukeen pentsatuko internetek izan zezakeen eragira.

Parkera heldu bezain laster Anek bere lagunak aurkeztu dizkio Maiderrri, eta berarekin jolasten egon dira goiz guztia. Jolas berri mordoa ikasi ditu; zein ondo pasatu duen!

Bai batean, pitzera jolasten ari direnean, baldiak golpe itzela eman dio buruan Maiderrri eta Konorterik gabe lurrera erori da. Ez daki zenbat denbora igaro den, baina askenean begiak ireki dituenean bere logelan berriro aurkitu da. Lehiotik begiratu du eta ekaitza gelditu dela dhardtatu da. Izugarrizko buruko mina elkarra eta geratu zaiona zinez gaitza izan arren, ondo ulertu du internet, mugikorra eta jolas elektronikorik gabe ere ordo bizi daitelkela. Orain bere erronkarik nagusiena herriak iraganearr zeukan biziotsuna berreskuratzea da.

Aner Garitaonaindia Eizagirre

«Niri futbola eta geografia gustatzen zaizkit.
Eta aisialdian lagunekin eta familiarekin
egotea gustatzen zait»

Zigorren lanbidea

ZIGORREN LANBIDEA

Bazen behin Zigo deitzen non mintiko bat, 10 urte zituen eta handitan, astronauta non malu zuen. Eskolan beti egoten zen pentrateen ca ilargira helduaren senean ner egingo zuen.

Bere ama medikoa zen eta bere aita, 30 urte zituela, gutxeko jokalari ospetsu bat zen. Bere aita aitzen behin baino ez zukez ikuszen, gauetan aitarkin egiten zuen ametsa biak Marrekin Marten dantza, Jupiterren...

Zigorrek, er zuen lagunekik aeren eta Beascoi er nitzailako giztazien nitzaison gaurra, hori da astronauta izatea! Bere gelan adi agotear aukerko kontakoen nitzaison, gai bat baino er zuen erakargarria, unibetearia.

Urteak joan urteak storri, Zigorrek 15 urte zituen eta aitak geldetu zion ca handitan ner malu zuen izan; Zigorrek berehala erantzun zion; astronauta noble nola izan. Hitzak orduan erein

ean sion eta Zigor negarreko hazi sen. Hitzak ean sion baldintza batzukin, uztaro 30 milioi letoien hastuen. Zigorrek eta bere aitak ekia ean sosten elkarri apoturri irango balita bezala.

Egun batean Iristintsako irakasleak idazlan bat egiteko bidali zion txoko landet beriala eta idarlanan euren lanbidean burutu eta behar zuen. Zigorrek segituan, pertsona gabe erabaki zuen. Astronauta.

Hurrengo egunean, Iristintsako idazlanak erakatu situzuean, Zigorrek ea serkam idazlanik, hainbat pertsona zuen, ea mela idatzet artiklik zean. Orduna irakasleak mon eta ean sion hurren eguneroko denigorrera egia behar zuela.

Etxera heldu Iserain latter, Zigorrek idarlanan hazi zuen, osasun egia zuen seren eta bestela Iristintsako irakasleak zigor handi bat ipintziaz. Hurrengo egunean.

Hurrengo egunean Zigorrek idarlanan Iristintsako irakasleari erakutei zizenean, irakaslea oso hano gelditu zon Iserarekin eta rigor larri egindako lanagatik.

18 urte zituen eta astronauta irakasle astronomia ikasi behar zuen. Egunero etxera heldu zenean astronomia ikasi eta ikasi egiten zuen. Astekaritako ordua iritei

Aen eta Zigorri errera iruditu sitzauen
oasterketa. Aasterketa nobet datuk inusunen auen
anim-anim eta Zigorren aasterketa amendu sionean
BIKAIN bat ateria auen. Oso poaitz ipini aen
astronauta selako eta bere lehen bidai
ilargina isango selako Egun
gureatu ondoren.

Eguna intzi aen eta Zigorren

gurareek Zigorri deitu siotzen eatan oso
arre audeala, Zigorek ekarrak aeko ean eta bidai
ilargiranta aliatu auen.

Handik aurera Zigor munduko astronautariak onera eta ospetenena
ren eta bere amateak lete egin nien.

Sara Spanu

«Lagunekin jolastea eta dantzatzea gustuko ditut»

Aita Alemanian

Aita Alemanian

Agur aita!

Ez zaitez joan. Ez zaitez gugandik berriz orrundo. Bixitza osoa elkarrekin ugarru dugu, jaio nintzenetik gaur egun arte.

Hiru seme-alaba ban dituzu: Lehenak, Alexandrak, 12 urte ditu. Edikkek, 4 eta nik, aldiz, 10. Hezi eta maite gaituzu. Ba! Aitatzox...!

Hogeita hamasei urte dituzu, amak bezela.

Errumanian joioa, hazi eta hezia izan arren, gurasoengandik aldendu ziren lan bila eta gaur, hemen gaude, Gernikan, familiian.

Ikontzeko zortziak ziren, txirrinak jo zuenean.

Poliki-poliki ateratz abiatu nintzen. Gure aita zen. Egunero bezela, elkar mosukatu eta irakurtzera joan nintzen.

Afaltzeko ordua heldu zenean, bostok elkartu ginen mahaic inguruari.

-Aitatzxo, zergaitik zoaz Alemaniara?

-Zergaitik gugandik -orrundo behar duzu beste bi aste gutxi gorabehera? - galdezu nion bere begi marroi ilun distiratsuetara begiratuz.

Isilk, mutu geratu zen.

- Aita, mesedez, erantzun diezadakezu -enrepikatu nion.
- Bai lastara! -erantzun zidan.
- Alemaniarra, lan bila noa eta urtean zehar, lau aldiz gutxienez, joan beharra dut.

Egunak joan ahala, gutuna idaztea bururatu zitzaidan, neba-arreben laguntzaz.

Gutunak honela zhoen:

2020-01-10

Kaixo aita:

Jadanik sei alditan joan zara Alemaniarra. Hiru aste igaro dira azken aldiz joan zinenetik... Ez zaiztu bururatu etxera etortzea?

Ama, negar-dariola dago. Zotsik barik geratu gara eta ordainketak egin behar...

Zu, ondo zaude hortik?

Ondo egotea espero dugu eta laister itzultzea. Bodakizu ama, Alexandra, Edi eta nire arteen, bihotz handia osatzen dugula...

Haite zaitut!

Haite zaitugu, aitatzo!

Sara Spanu

Idaztea amaitu bezain pronto, bi bolatxoetatik ur tantak erori zitzaiuzkidan.

Egunak, asteak, hilabeteak edota urteak pasatu ziren. Niretzat, momentu amaiagabeak... Aita, oraindik etorri barik zegoelako. Momentu batzuetan pentsamendu oketrak bururatzen zitzaiuzkidan.

Egun euritsu batean, etxeeko txirrinaren hotsa entzun zen. Atea ireki huenean, aurrez-aurre, begiñen aurrean, aita zegoen. Besarkadok, musuak emanet... Aitaren berotasunean lo zurrunka geratu ginen.

Beraz, gurasoak hurbil dituztenek, askotan ez dute euren maitasuna baloratzen. Dena den, nik aitatxo urrun oan dut. Orain hobeto ulertzen dut zergaitik joaten den Alemaniarra eta piloa poztzen naiz etxera itxultzen denean.

Haizea Gonzalez Navarro

«Niri saskibaloira jokatzea eta lagunekin egotea
asko gustatzen zait»

Elaiaaren hanka, laguntza guztiontzat

Elaia, 14 urteko neska sendoa eta ausarta zen. Euskal Herriko herri txiki batean bizi zen, Gernikan, Piccasok egindako Koadroari esker hain famatua egin zen herrian.

ElaiaK ez zuen nebarik ez ahizparik, hau da, alaba balkarra zen eta poz-pozik bizi zen bere gurasoekin. Oso langilea eta fina zen ikastolan eta gustura joaten zen goizero ikastolara. Lagun asko zituen bihotz onekoak zelako eta beti laguntzeko prest egoten baitzen.

Elaia ile-marroidun neska argala baina gihartsua zen, oso kirolezalea zelako eta txikitatik saskibaloira jokatzen zuelako. Saskibaloia zen bere pasiorik handiena eta egunean libre zituen une guztiek aprobetxatzen zituen bere teknika hobetzeko. Elaia saskiko baloi barik ikustea oso arraroa zen. IKastolako saskibaloi-taldean jokatzen zuen eta elkar lagunduz giro ederra eta elkartasuna sortzen zuten. Bere ametsa handitan maila profesionalean aritzea zen, adibidez WNBA (Women's National Basketball Association) taldean.

Egun batean entrenamendutik etxerantza zinotzela musika entzuten koskoekin, dei bat jaso zuen eta mugikorretik hitz egiten hasi zen. Zoritzarreng zebra bidean alboetara bagiratu gabe pasatu zuen, eta motorra batek izugarrizko kolpea eman zion Elaiari hankan. Hainbeste min sentitu zuenez eta gorputz guzia odolarekin ikusi zuenez, konortea galdu zuen.

Handik hiru agunetara ospitaleko logela batean esnatu zen. Eta ea ez zuen ezer gogoratzen, baina, bere gurasoek gertatutakoa azaldu zioten.

Elaia harrituta geratu zen bere gurasoen begiak malkoz, betetzen zirela ikustean, ez zuen ezer ulertzen... Oinetik altxatzan saindu zenean ulertu zuen bere gurasoen tristura. Ez zuen bere ekkerreko hanka naboritzen! Elaiia negar batean hasi zen eta hirurak lizardoan basarkatu ziren.

Elaia ez zuen bere etorkizuna ondo ikusten hanka gabe. Bere amets guztiak hondatu egin ziren! Askotako zitzaion gertatutakoa bereganatzea, baina beti izan zituen bere ikastolako lagunen maitasuna eta indarra.

Eta... Ez hori bakarrik! Ikastolak lagunek Elaiaren gurasoen baimenarekin baina Elaiari ezer esan gabe, egunak eta egunak egon ziren hainbat ekintza (kamisetak saldu, kontzertuak antolatu, agureak zaindu...) antolatzen Elaiarentzako hanka ortopredikoa jarri ahal izateko behar beste diru lortzeko asmoz. Hanka hori zen bere ametsak betetzeko aurera bakarra eta lagunen elkartasunik gabe ez zuen inoiz lortuko.

Behar zuten diru guzia behin lortuta, Elaiari berri ona eman zioten. Eta horrek ezin zuen sinestu, atea lagunei eskertu era.

Hanka ortopedikoa jarri ahal izateko, Estatu Batuetara bidaiatu zuten, ebakuntza berezia eta arriskutsua zelaro eta han bakarrik egiten zutelako.

Zorionez ebakuntza ondo irten zen, eta poliki-poliki Elaia saskibaloia praktikatzen hasi zen esfortzu handiarekin baina gogoz eta ikastolako lagunekin jarraitu zuen jolasten.

Hamar urte pasatu zirenean maila profesionalera heldu zen eta Elaia oso harro eta pozik sentitzen zen, nahiz eta istripua izan, bere ametsa lortu zuelako.

Baina... Egun batean WNBA-n jolasteko aurkera eman zioten. Eta Elaiak bi aldiz pentsatu gabe baietzesan zuen

Elaia jokalari gamatua bihurtu zen eta irabazten zuen diruarekin fundazio bat sortu zuen, gaixorik zeuden umeki laguntzeekin.

Horrela, Elaiak mudu osorri bueltatu nahi zion berak istripuaren ostean jasotako laguntasuna.

WNBA

Elene Martinez Artetxe

«Ur kirolak praktikatzea gustatzen zait»

Kortxoa eta botila

KORTXOA ETA BOTILA

Eruoxako Sajazko Herri txiki batean, botila lirain eta dotea bat joieen. Txiki-txikitatik egagutu zuen Andaluzian arloa eotetatik jaistako kortxo sende bat. Botila edo zerrotxa eta agintzailea izan omen, Kortxeak asko maite zuen eta lagun mirenekin ziren; izan ere, Kortxoa senetan eramangoria zelako.

Elkarrekin mardu osean gehar malai espetxuenetako protagonistak ziren. Botilak bere borrokan Eruoxako ardan hoberena eramatzen zuen bere lagun Baina-ezinarekin eatera.

Urteak joan urteak etorri, eginkizun berberetan lan egiten jarraitu zuten, baina egun batean, zeregin desberdin bat agindu zioten. Donostiarke neskato entek, lagunak egiteko asmearekin botilaren barmian eskutitx bat sartu zuen, eta beste lurralde eatera umiat egagutzeko asmoa itzasera bota zuen.

Betila ere Kortxoaren itsasotik zehar nabigatzeko
zabilera, uraren milimetroak sentitzen zituen. Ze ondo
masatzen zegoen!

Bat - batean Gomera Irulen ingurura heldu
gironean, Kortxoek botilaren jarratik ibiltatu eta kamporatu
zen. Ah ze zorte kaskarra!

Eskutitza hizkaren eraginez, botilatik irten eta
hogean egin zuen, moralidea astmatza eraginekeo
zelarik. Une horretan botila, hain zorrotxo zenean
sutan joan zen, egin zuen sinetsi: lehenengo
aldiz, egindar har garantitzu eotan huts egin
zuen. Bao lagunarekin haserre oñian joan zen
eta eskuatu zion bere begi bistak beretako
alde egiteko.

Kortxoak ore triste eta pertsonak aldendu egin
zen. Zein triste zegoen!

Egunak joan eta egunak etorri, Kortxoak Gomera
irlake hondartzan basatzen aritu zen eta bako
jan zuen, lehortzeaz gain pissa ere itxazi zuen.

Etxanda zegoen ure batean bere lagun Botilaren gertutasuna somatu zuen. Botilak borkamena eskatu eta berriko lagunak izatenko erregutu zion; izan ere, ondo ulertu zuen koxiko lagunak ez zuela errurik izan, gauzak apiezki irten zuten, beti komponibidea dutelako.

Damututa zegoen hain zorbi eta buruzgarer jokatu zuelako. Ondoren, biak elkar estu besarkatu zuten.

Bi lagunek ez zekitena zen, eskuutzga maizaren indarrak ontxatuta, neskato baten eskuetara heldu zela, eta orain adiskide euri bat duela Donostian.

.....

Istorio hau gertatu genetik 20 urte igaro dira eta gaur egun, Botila eta Kortxoa juerlatuta daude eta berria edukiontzig ereten lasai-lasai eizi dira, birziklatuan izatenko urea itzaron.

Iradi Bilbao Baranda

«Irakurtzea eta lagunekin egotea gustatzen zait»

Errotondako Iorea

ERROTONDAKO LOREA

Han eta hemen jaiotzen dira loreak, batzuk mendietako zelaietan, beste batzuk ordeñan, bide baxterretan. Baino behin, l ore polit bat errepidearen erdi-erdian jao zen.

Lagurek saci esaten zioten:

- Azkenean auto batek zapalduko zaitu!
- Ez arduratu, zorte apur batetkin ez da ezer txarrak geratuuko.
- Errepikatzen zuen behin eta berrie errepideko loreak, arazoari garrantzia kentzeko asmoz.

Hurrengo egunean, Kamioi izogarriz bat zetorren oso arin eta bere baitan pentsatu zuen:

- Ira badea, zelako l ore polita dagoen bidearen erdian. Abiadura moteldu beharko dut eta kontu handiagoarekin gidatu, l ore eder hau et zapalteeko.

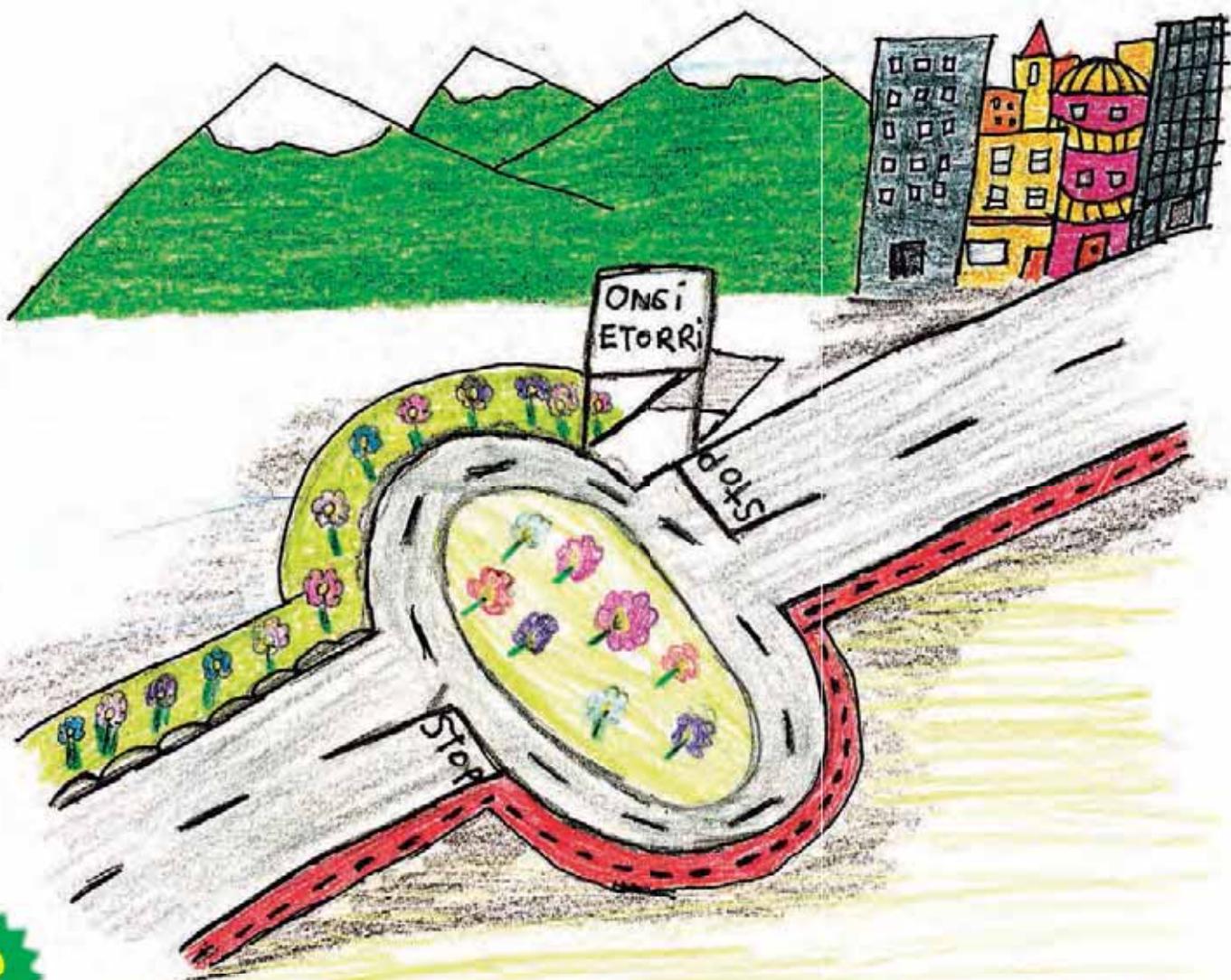
Halako batean, musika topeta zekarren auto gorri bat agertu zen errepidean. Abiadura moteldu eta frenateeko ez zuen denborarik izan eta bete-betean jo zuen geure lorea.

Gertaera triste horretatik aurrera, bide erize guztietako loreak negar eta negar hazi ziren. Baino hore guzti hazi malkoari esker, errepidet i erdiko gure lorea berpistu egin zen.

Udaletxeko arderaden batek mirari hura ikustekoan, zera proposatu zuen:

- hore polit hau, inork beiriso ez zapalteko, errotonde bat egin behar dugu. Eta et hori bakerrrik, bertan bakarrrik ez egoteko lagun gehiago jasai behar dizkiogu.

Geroztik, hasieran bakerrrik eta errepiidearen erdian zegoen lorea, lagunekin inguraturik, leku seguruan eta zoriontsu bizi de gure herriko errotonden.

Malen Salinas Gabikagogeaskoa

«Zinea eta lagunekin egotea gustatzen zait»

Steve-ren egunerokoa

Martxoak 13, Igandea

Kaixo, Steve maiatz eta hau mine eguneroko berria da. Nine antzbotetzeleko orari, bat da, gaur delako nine unibetetze eguna. 15uneko egim ditut. New Yorken bizi maiatz. Asko gustatzen zait "Stranger Things" eta 80ko hamarkada. Nine kinodik guntukoera bailleta da. Bai badalit mutila maiatzela eta ez zaialda gustatu behar baimen... Asko gustatzen zait!!! I LOVE BALLET Beno, zekinetu bat ezean da. Gay maiatz, bai, mutilak ditut guntollo baimen ez dakit zelam eram nine gunarroi. Haserretu egindo zineala urte ditu... Bueno triste janteren hari maiatz, gaunkoz, utziko ditu, Agur!!! :)

Martxoak 14, Asteburua

Annotzalde omi! Gaur ikastolan "gay" deitu didate klaseko txulitoek. Baimenik ez diet konunik egim!! Nine lagun Kiana, Jameth eta Kaily-nak segidu dit "Finn Wolfhard"-ari bunuz berbetan. Nine lagun Kaily-k Done Vip bat oparitu dit beranekin eta nine beste bi lagunekin Finn Wolfhard-en kontzertu batera joateko Buuuu!!! Oso pozik mago!!! Lehenengo filma etagero pase VIP-anekin Finn Wolfhard ezagotu ahalko dugu!!! 19 am da. Calpurnia du bere musika taldeak sarea. Badakizue mon den, esta? Beno, ohora moa. (babon! :)

Martxoak 15, Asteburua

Nine amak eta aitak Balleteko akademi batzera apuntatu narte! Oso pozik magooo! Bihani hasiko maiatz balleteko klasetara. Gaur ene klaseko txulitoek gay deitu didate, hain zesta lana zora bat erortearragaitik. Gaur ezin ditu gehiegiz idatziz: Maisu egim behar ditu bihantza maleko artenketamako.

Martxoak 16, Asteannea

4 bat astean eta matxeko artenketa, ke ondoool! :) Orduna mine amalk eta aitak Calpurnia taldearen Kamiseta bat erosi didate. Dagoeneko Segun Jalta dina, Bihaur autobusean egon behan dugu!!! Ah! Eta ez dizuet esan mobil berri bat operatu didatela mine gunasoe, bestea txikitua eduki dut eta. Eta Instagrammen 500 jarratsaile ditut dagoeneko!!! Bueno, bihur beste artenketa bat dantzat eta ikasi egim behar dut. Gabonaa! :)

Martxoak 17, Osteguna

Autobusean gauza, pilo bat pertsona gauza berton. Fimm Wolfhand-en obesjionada batzuk ditu. Parkata, Kamiseta, fundak, mugikorako pantallakko inadiak... Ah! ez dizuet esan nem den kontzentrua! Vancouverren da. Canadian dago Vancouver. Eta Fimm. Wolfhand Vancouveren bizi da. Lo apur bat egindo dut zionabiatzen mago. 5 ondu danamatzagu autobusean eta 3 ondu egim ditut lo. Beno eta Stranger Things ere ikusi dut... Bakarrak 7 Kapitulu. Gauetako 23:00 dina eta lo gehiago egim nahi dut. Ikastolaiko bi eguneran pipio egindo dut!!! Uffff! Lo egim behar dut!!! Parkata lo arku egiten dut.

Martxoak 18, Ostirala

Heltzen gauza!!! Atzekoak ostiratzen daude... Heldu gaaaaa!!! 13 ondu eta goroi!!! Hotel bat eman digute lo eztelko. Klaseko lanak egiten gauza lauak. Gaunkoz utziko dut. Gabonaa!

Martxoak 19, Ezpatua

Ez dut simesten!!! Gune pase vipak ez daude guk atzo utzi genitua lekuak. Nonbaitek lapunto egim ditzigute gune pase vipsak. Ez dut simesten. Kontzentruko platoa anuen aurrean gauza itxanoten ondua izan ante.

Mantxoak 20, Iganden

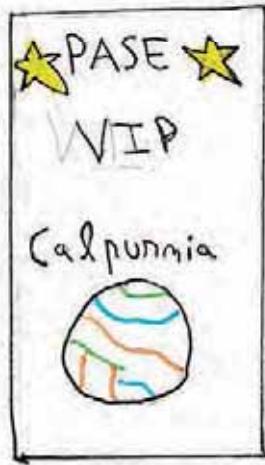
Etxean mago. Ez dut idatziz lehenago ez dodeatuko izan den pona nuk. Bueno zabaldu zinen ateak, gu joan ginen bilera Kristen kola egon zen. Azkenak izan ginen. Gune auroraeam berrino agerto zinen.

Kontzertuan ez zinen zuen izenak agertzen, bai zik eta gureak. Hotel berdinean egin genuen lo eta gabaz segurueneztilik gune gelatana santu eta Iapuntu egim zizkigutela zamarak. Norka hoiak kontzertutik bota egim zituzten eta ez zinen santu. Gu santu gimen!!! Kontzertuan ondo paratu eta gero heldu zen momenturik onena. Fimm Wolfhand eragutu Angarki bat egim genuen eta sinatzeko enkatu nioan. Sinaduna bat egin zidan eta ondoan ez duzue sinetriko zen zatia zidan: Bere telefono zerbaile! Ai ama! Lehin deitu diot eta onain lagunak gara! Eta beste gauza bat ere kontatu behar dizuet. Ni ne gunasoei gay maizela esan diez, eta ez dute txannean antu. Oso pozik magoooo!!! Agun!!! :)

Fimm

Wolfhand

500
SεcDore

Sara Agirre Urrutia

«Gustuko dut kirola, bai egiteko bai ikusteko»

Ciao Venezia!

CIAO VENEZIA!

Inailaren 9a, artean

Gaur hasten dira batxilergoko bigarren mailako klaseak. Ikerkuntza erakartegarria da eta ondorioz mago mota onak denera behar ditudalako unibertsitatean medikuntza ikasi ahal izateko. Gainera, mire guraroek Venezianako bidaia operatuko dideetako hau lortzen badut. Ezin dut hutsiki egim!

Gelam, Ibai dit ondoan. Egia esan, ez moiz berarekin ondo moldatzen, baina ono langilea da eta ondo sorrinko zaizt berarekin lan egitea.

Abenduanen 20a, ongeuma

Egun beretan prozesaria izan dut gaur. Ezin dut sinetsi hamar biktum denera izana. Iaz baimo emaitza hobeak lotu ditut. Aitona - armonen elxera bezkaltzera joan mai zenean, amari deitu diot berri ona emateko eta pos-posuk jarriz da. Zuri mago Olentzerok ez didala aurren ikatuz
karriko.

Aprilaren 3 a, ostirala

Goiel mago. Antzio ikasi arren, biologiko argentinarra zazpi hizte bat baino ez dut alera. Hainbat erakundea egun ditut galderak behar den moduan ez inakurazioagailua da. Mariskak ez du hori barneatzetan. Azken ebakuazioan ezin da berriro halatu nahi geratu. Zin egiten diot neurri buruari biologiko ikusgarria batezbesteko mota bederatzi izango dela. Ibaieri galdekuko ditzkio zalamatzak, Mariskak zorionak eman ditzkielako hain mota onak aterazteagailua.

Maiatzaren 2 a, ostirala

Berriz ere haserre mago. Egia da biologiam neurri buruari agindu muin mota alera dudala, baina ez mago os Konforme ingelesekiko motarekin, bederatzi baitik, zortzi alera dudalako. Gainera, selektibitateko argentinarren datuak jatunarran ditzkiegu: Kaimaren 20a eta 21a. Argentina horiek mota onarekin gainditu behar ditut medikuntza ikasteko eta Veneziana joateko. Ez dut demborariKI galduko, ikastera moa!

Ehaimaren 24a, Larumbata

Equerdira arte egindut lo. Hamahiru orduko lotaldie izan da. Imoiz baino ordu gehiago egon maiz oheam. Izan ere, argentinkum horrenberre estura pasatu ondoren, atzedena behar muen. Amaitu dez, lagunekin geratu maiz ikasturte bukaera ospatzeko. San Juan gara Mundakam egingo dugu dantzaez gaindik. Pimeran pasatuko dugu! Nine

lehen gaupasa izango da. Egunsentiam, birenz izuliko gara txera, gosaldur eto geno. Gurasotik baitza emam didatenean, hantxua geratu maiz. Nire aitaki esan du ondo merritako saria dela.

Etxebarriaren 30a, artelehena

Soto egunda mago. Gaur selektibitateko nota jakin dut. Bi hamarraren falta zainkit medikuntzako fakultatean sartzeko gurxieneko nota izateko. Bi dejima hoiengatik ez manetx hartuko. Goiz oxean zehar megarnez egin maiz, gerjatu zaidana sinetzi ezinik. Gurassotik ere lher eginda daude. Horrez gain, Ibaik telefonoz deitu dit bera medikuntzam harju duela esanez. Bera bai eta mi ez: a ze tristura? Eta Kerragoa duna: agur Venezia.

Urdialesaren 2a, oso Segura

Aspalditik egunik zoriontsuema izan da gaunkoa. Unibertsitatean erakundea bat izan zuen nire mota Kalkulaezam eta orain zuzendu egimigo dute. Horren omorrioz, medikuntzako fakultateam onartuko manetx. Ez dit imoiz egun hau ahanztuko? Berri ona emam didatencam, nire gurasoei sinestzialza iruditu zaie, baina azkenean emozioarekin megarnez hasi dira. Txariaian, Ibarri deitu diot geratutako azaltzeko eta oso pojik jarri da. Leioam lagun bat izango duelakio.

Uztailaren 18a, igandea

Amatzaldiko seintzam heldu gara Veneziana. San Marko plazarenkin literaturatu geratu gara. Bestalde, paseatu ondoren, gondola bat doñatu dugu. Onduan Konjuntutu gara aurreko gondolan izagun batzuk dandela: Ibaiztearen ama... Marisa!

Maialen Unamuno Musatadi

«Saskibaloian aritzea eta lagunekin egotea gustatzen zait»

Denok gara berdinak

Bazen behin Ibon izeneko mutil bat, Australian biti ziren bere amaren laragatik baina bera Euskal Herrian jaioa zen.

Ibon et zegoen batere gustora Australian, denek burla egiten ziotelako, Beret, Ibon jaio zenean, neska jaio zen baina bera mutil sentitzen zen. Gurasoek Igone izena ipini zioten baina berari Ibon deitza gustatzen zitzaiion. Ibonek ile laburra zeraman beti, ez zittaitik gauza larrusak gustatzen, eta ponpoiak, brillantinak, panpinak eta saineko edo gonak ere.

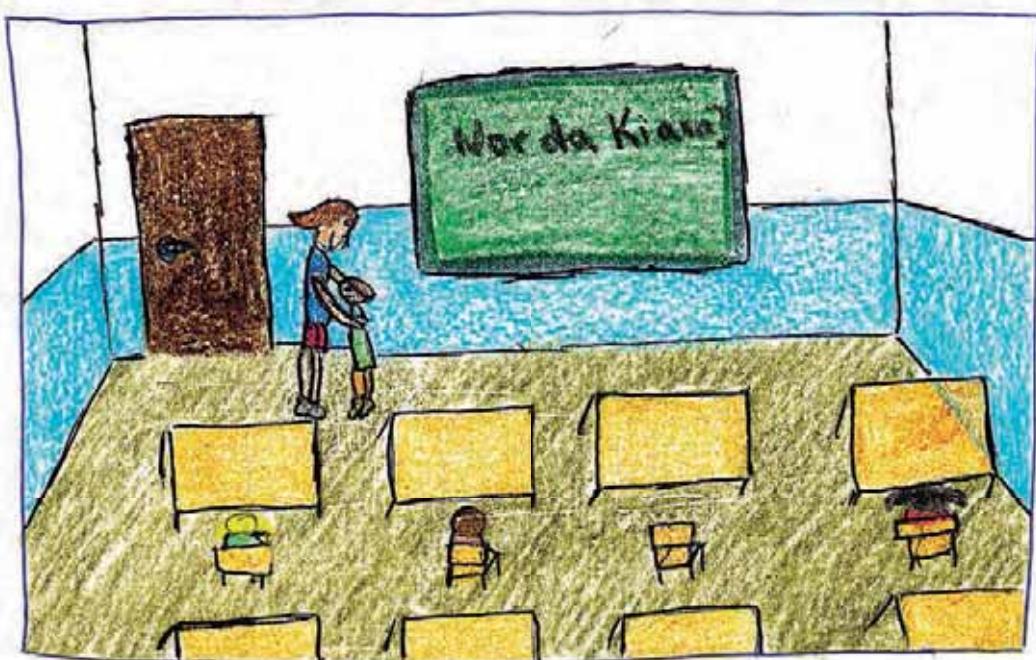
Egun batean, eskolan zeudela, maisuak esan zien:

- Gaur arratsaldean bisita berezia izango dugu. Olinpiadetan parte hartzen duen norbait izango dugu gurekin. Kiara deitzen da eta jaio zenean mutila zen, baina neska izan nahi zuenetz, operatu eta orain neska bat bezalakoa da.

Denak zeuden irrikitan Kiara ezagutzeko; batez ere Ibon, konturatuz zelako Kiara ere bere moduko egoera baterik pasatu zela.

-Baina ez dut ulertzen - esan zuen Ibonek - Ni ere transexuala naiz eta denek egiten didate burla, baina antza denez, Kiara ezagutzeko irrikitan daude hemen batzuk. Kirulari profesionala denez, niks uste dut et zaiela axola Kiara transexuala izatea.

-Hala da! - esan zion maisuak - NiK ere ez dut ondo ikusten bera Kirularia delako, bestetik ondo tratarrea; zu ere egoera berean zaudie eta!

Arratsaldean, Kiara ikastetxe barrura sartu zenean, Ibonek egin zuen gauza bakarra berari besarkada bat ematea izan zen.

Kiarak kontatu ziren nola izan zen bere bizitza, txikitan nola pasatu zuen, zein dieta jarraitzen duen kirulari bezela, zenbat ordu entrenatzen dituen egunean...

Etxeranzko bidean Ibon oso pozik zihuan eta bere gurasoek galdeitu zioten:

-Zer gerztu zaizu hain pozik egoeko?

-Ezer ez, gaur ikusi dut et duela axola transexuala izatea eta gure ametssei segitu behar zaiela. Kiararen modukoa itan nahi dut eta nire ametsaik betetzen saiatu-.

-Nor da Kiara? -galdeitu zion bere amak-.

-Gaur arrotsaldean etorri den neska bat, bera ere transexuala da. -segitu zuen Ibonek.

Hortik aurrera Ibonek et zuen beldur gehiagorik itan eta gelakideak bera errespetatzetan hasi ziren, ikusi zutelako horrelako gauza bat edonori gerztu ahal zaiola, nahiz eta desberdinak eman, denok garera berdinak.

Denok gara berdinak

Leiore Legarre Laka

«Ametsak egia bihurtu nahi ditut!»

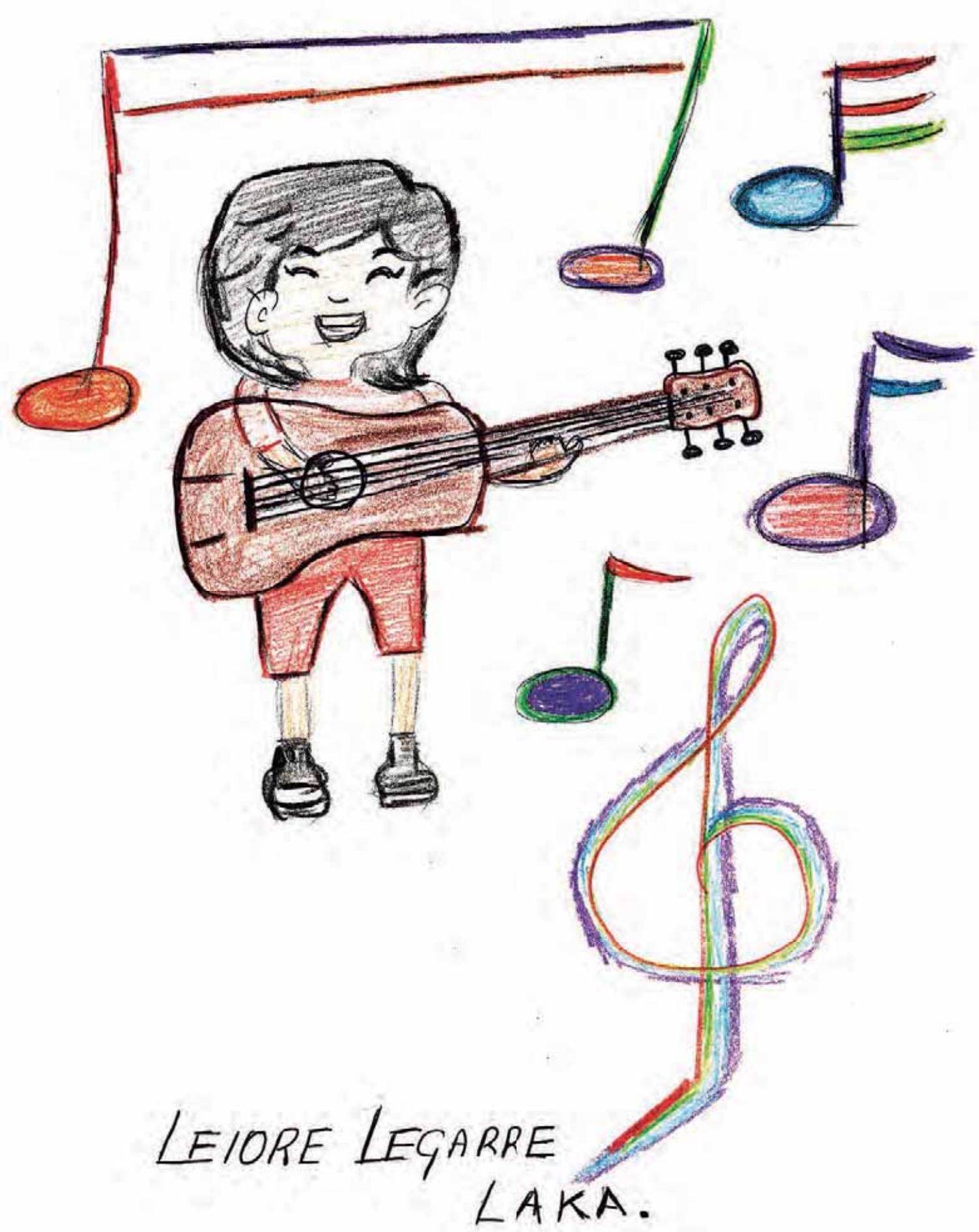
Ametsak egia bihurtu

Berren behin 12 urteko neska bat, Lola itzenekoa. Neska zosagarria zen, baina ikasketetan zaletasunen bat zeukan, ordu batzuk pizel menperatzen zituen, baina bateziki matematika eta euskeria asko kostatzen zitzazkion. Hori dela eta bere gela kideek txantxa eta basurri egiten zuten. Bera, neska oso ona zen, oso eotsatia, eta asko sukaldetzen zuen. Tsustira horri gres egiteko bidea musika zen beraren artean. Musika entzun eta abestean mundutik deskonektatzen zuen, eta poztasun izugarririk sentitzen zuen. Labean gitarra, alabez oihuratzatua, musika eskolan batean eman zuten, bere zaletasuna desfruntatzeko. Lola plusko hondiz hasi zen joaten, baina prakasera eraginu akela, igusio horri galtzen hasi zen. Miren, musikan oso adituak zen, baina oso gogorra zegoen, musika hainbeste maileta eta estip zuelako nahi zuen berak desfrutatu.

Hela ere, berrogeen momentu bat Lola beretan erakontzen zuela. Musika eskola bidean, kaledan gitarrra jotzen zuten gizon bat ikusten zuen beti. Oso trebea zen, bai gitarra jotzen, bai abesten.

eta Lolek elizarietua begiratzen zion. Baina gizonak, neskori begiratzen zioanean, hauek eotsatu eta belduratu- eta koxotaka joaten zen. Harreala izanda ere, musika K. eta gizon horiekin sentitzen zuen Etxebarri Endoak handia zeukan, eta erzin zuen beraren begira eta entzuten gabea berrik egon. Apurka-apurka, beldurra kontzen joan zen, eta gizon horengen konfidantza kontzen, hizketan ere hasi ziren. Egunkari pasatu, bere estorio gogorra eragutzen joan zen, eta Lolek ore agunear zehar!... geratutakoak kontatzen zizkion, inork baino hobeto urtzen zion gizon horik, berak ere oraindik uztu erzin zituen soila zoienengatik, zortek hozk handiarekin dena geldua zuen (eera, familiarekin hasteman...). Berbe egitearekin batera, musikorekin lotutako ahoekuek ematen zizkion, kitarra joteko akordeak berriak, errazago abesteko trukimak... Hain gustuoa zegoen Lola momentu haietan, denborak ihes egiten zidea, eta gero eta gehiagotan musika eskolaera erzen gosaitz fristen, sasaietan nahita ore lehia egiten zuen.

Egun batean, musika eskolaik gurasoei deitu zieten, eta eskolaik etxeko iristarako, Lofak errieta gaixta entzun zuen. Hasieraldia posatua, gurasoekin esangio berba egitea eortu zuen, eta gurtua kontatu zien. Musika eskolaiko irakasle sorginaren jabeak, eskolan geratzen zitzazone, eta beren ikasi, kasko gizon harenkin ikusitako eta pagundutako gurtua). Hasieran gurasoei etzitzeari batera gustatu entzundakoa, baina Lofak poza eta interesatua, gizon hori aukera bat ematea erabaki zuten. Lofak, Mikeek, Pantxi handi batean egiten zuten eana, eta gizonezkoen lanpostu txiki bat bilduteko aukera ere batenkan, eta hori egin zuen. Hurrela, alde batetik egoera patzean zegoen norbaiti paguntzeko aukera zeukan, eta bestetik, eankide moduan gizonezko hobeto erzagutuko zuen. Denborra aurrera joan aha, denek ikusi zuten gizonezkoak zela, oso pertsona ora, zintsoa eta artikoz, eta nola er, musikan ohi hobeak. Artxenean, Musika eskolaik utzi, eta lofak Kitorra eta musika abesteko irakasle zoragorrira izan zuten, eta berarekin batera, eskolaiko hainbeste lagunek ere.

LE FIORE LEGARRE
LAKA.

GERNIKA-LUMOKO UDALA

Hezkuntza Saila
Euskera Zerbitzua

gernika-lumoko
euskaraz zerbitzua

KULTURA SAILA (HPS)

